ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவரவரமுனியேநம:

உருக்குமணிகலியாணம்.

இஃது

திருக்குடந்தை.

சதுர் ஸாஸ்திர பண்டிதராகிய

சக்கிரபாணி ஐயங்காரவர்களின்

திருக்குமாரத்தியாகிய

வேம்பம்மாள்.

அருளிச்செய்த திவ்வியசரித்திரம்.

பிடாரித்தாங்கல்,

நாராயணசாமிமுதலியார் குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

சென்னை:

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910.

சென்னை குயப்பேட்டை படைவெட்டம்மன் கோயில்வீதி 64.

P. N.

சுகந்த மூக்குத்தூள்.

இந்த பெயர்பெற்ற சுகந்த மூக்குத்தூளானது நூதனமாய் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதை வெகு பெயர்களால் வாங்கி உபயோகித்து ஆயிரக்கணக்கான நற்சாக்ஷி பத்திரம் பெற்றிருக்கின்றது. இந்த மேலான பெருமைதங்கிய தூளினால் தீரும் வியாதிகளாவன:— ஜலதோஷம், பீனிசம், ஒற்றைத்தலைநோய், மண்டைக்குத்தல் கண்ணிலுண்டாகும் எல்லா வியாதிகளையும், தீர்ப்பதுடன் கண்டத்திற்கு மேற்பட்ட 96-வியாதிகளையும் மூளையைச்சார்ந்த வியாதிகளையெல்லாம் சொஸ்தப்படுத்திவைக்கும் எந்த மூக்குத்தூளும் இத்தனை பிரபல்யமுடையதாயும் முற்கூறிய வியாதிகளை கண்டிக்கக் கூடியதாயும் எவ்விடத்திலும் கிடைக்காது கீழ்காணும் கம்பெனியாரால் செய்யப்படுகிறது இந்ததூளானது சாதாரண புகையிலைத் தூளை 10-15-தடவை உபயோகப் படுத்துபவர் இந்த சுகந்த மூக்குத்தூளை 2-தடவை உபயோகிப்பதனால் 15-தடவை உபயோகிப்பதைவிட மேலாய் காணப்படும் மூன்றுபைசா சாதாரண புகையிலைத் தூளுடன் இந்த சுகந்த மூக்குத்தூளில் ஒரு சிட்டிக்கை எடுத்து கலந்தால் எல்லாம் டிஷ் சுகந்த முண்டாகிவிடும். இதை அநேக பிரபுக்கள் தங்கள் வீடுகளில் குடும்ப அவுஷதமாய் வைத்து உபயோகித்து வருகிறார்கள் இந்தத் தூளானது சாதாரண தூளைப் போல் 2-1-இரண்டொரு தினங்களில் தன் சுபாவக் குணமாகிய வாசனை, காரம் முதலியவைகளை விட்டுவிடாது. எக்காலமும் அதன் காரமும் வாசனையும் குணமும் தன்னைவிட் டகலாதபடி காத்துக் கொண்டே இருக்கும். இதை உபயோகிப்பதில் யாதொரு கெடுதியும் சம்பவிக்காது. எந்த கம்பெனிகளிலாவது. மருந்து கடைகளிலாவது, பொடிகடைகளிலாவது, வாங்குபவர்கள் பி. நா. என்பவருடைய சுகந்த மூக்குத்தூளை கவனித்து வாங்கவேண்டும்

பி. நா. சுகந்த மூக்குத்தூளை எங்கள் கம்பெனியிலும். கீழ்க்காணும் அட்ரசுடைய இடங்களிலும் வி-பி-மூலமாகவும் நேரிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கிரயம் புட்டி 1-க்கு 0 4 2 டஜன் 1-க்கு விலை ரூ. 2 8 0
வி. பி. சார்ஜ் புட்டி 1-க்கு 0 3 0 வி. பி. சார்ஜ்புட்டி 12-க்கு 0 8 0
ஒரேதடவையில் 12-டப்பி அதாவது ஒரு டெஜன் வாங்குபவர்களுக்கு விலை ரூபா 0 8 0

விலாசம்.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் அண்டு கோ.

பிராட்வே எக்ஸ் போஸ்டு மதராஸ்.

ஸ்ரீ



ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

உருக்குமணிகலியாணம்.

வெண்பா.

பன்னுகலை நால்வேதப் பயனுரைத்த ஆழ்வாரை
பன்னுதமிழ மணவாளர் மாமுனியே-பன்னகத்தில்
வீற்றிருக்கு மாயவனே விமலனேயென் மனத்தகத்தே
வீற்றிருக்கச் செய்வீர் விரைந்து.

போற்றி விருத்தம்.

அரவினுக்கரசேபோற்றி அருள்வாருதியேபோற்றி
அருந்தவப்பயனேபோற்றி அரவிந்தபதனேபோற்றி
பரமஸற்குணனேபோற்றி பார்சுமந்தோனேபோற்றி
பரிபூரணநந்தாபோற்றி பரனேபரஞ்சுடரேபோற்றி.

சரணபங்கஜனேபோற்றி ஸஹஸ்திரவதனுபோற்றி
ஸாரமிருதுவசனுபோற்றி ஸவும்பிய அமலனேபோற்றி
வரவரமுனேயேபோற்றி வற்பில்லாய்புகழோய்போற்றி
மருவில்வீடளிப்பாய்போற்றி மணவாளமாமுனியேபோற்றி.

கண்ணிகள்.

இராகம்-சங்கராபரணம்.

சரணம்சரணம்யென்னை கருத்தாள்மணவாள மாமுனியேஉந்தன்
அரவிந்தக்கழலையென் முடியில்வைமணமாள மாமுனியே
சிக்கில்செழிக்கவந் துதித்தமணவாள மாமுனியே சுவாமி
சிக்கெனசேவைதந்து ரக்ஷியும்மணவாள மாமுனியே
அஞ்ஞானவிருளுக்கு அருக்கனும்மணவாள மாமுனியே நல்ல
சுஞ்ஞானிஹிருதயத்தில் வூருந்தேன்மணவாள மாமுனியே
எதிராஜன்மகிமைதைவெளியிட்டேன் மணவாளமாமுனியேரொம்ப
பதிதையபாசியென்னை பரிபாள்கொள்மணவாள மாமுனியே
அர்ப்பிசிமூலமா வுர்ப்பவித்தமணவாள மாமுனியே நல்ல
ஸற்பரம சாரங்கற்கு சயனராம்மணவாள மாமுனியே
அண்ணனுக்கடிமையாகச் செய்தாய்மணவாளமாமுனியே அவருல்
விண்ணவர்க்கரிதானபலம் யீந்தாய்மணவாளமாமுனியே.

விருத்தம்.

மைக்கடலுருவாய்நின்ற மாதவன்மலர்ப்பதத்தை
பக்குவமாகத்தியானித்து பகவற்சரணத்தைச்சேர்ந்த
ஸத்குணசீலரான ஸாதுஸத்சம்பிரதாய
சக்ரபாணிஐயங்கார் சரணபொற்கஞ்சம்தஞ்சம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ





ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம.

உருக்குமணிகலியாணம்.

———(*)———

விருத்தம்.

ஆசாரியன் வணக்கம்.

மண்ணுலகில் வாழுமிந்தமனிதரெல்லாம் மாதவன்றன்மலரடியைமகிழ்ந்துசேர, எண்ணரியகளிப்புடனே யிங்குதித்து எல்லவர்க்குஞ்சங்குசக்கிராங்கிதமளித்து, பண்ணியதோர்பழவினைகள்பற்றறுத்துபாதமூலந்தன்னில் அவரைச்சேர்க்குஞ்செருபுலியூரண்ணன்திருவடிக்கேஅன்புடனே தாஸியானேன் அவர்தம்அடி மலரில்துசியானேன்.

இதுவுமது.

எம்பெருமானுருரைத்த இளியசொல்லமிர்த பாஷ்யத்தை கிரஹித்து, அம்புவியில்ஜெனித்த மனிதர்களையெல்லாம் அருநரகத்திலழுந்தாதவகைசெய்துவைத்து, இன்பமுடன் செரும்புலியூர் தனிலுதித்துஎல்லவர்க்கும் சன்மார்க்கத்துபதேசித்து, அன்புடனேகண்ணனை ஆராதித்தஅண்ணன்திருமலரடியை நம்பினேனே.

இதுவுமது.

சுகவணக்கம்.

புத்திரகளத்திராதி மித்தையென்றுநினைத்து
உலகத்துவாழ்வுதனைவெறுத்து
மெத்தவினயத்துடனே பக்தியாய்பணிந்துகேட்ட
பரிக்ஷித்துமஹாராஜனைப் பார்த்து
சித்தந்தனில்மகிழ்ந்து வியாசபுத்திரரும்
ஸ்ரீ ஹரிதிருவடிதனை தியானித்து
நித்தியானந்தர்சரித்திரத்தை உரைத்தாதரித்த
சுகபிரம்ம ரிஷியைப்பணிந்தேனே.

ஆசாரியன் கீர்த்தனம்.

இ-ம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

குருவைத்தவிரவேறே தெய்வங்களுண்டோ மனமே
ஸத்குருவைத்தவிரவேறே

அநுபல்லவி.

கருணையோடுபார்ப்பார் திருமந்திரத்துரைப்பார்
அருமையுடனணைத்து திருவடியில்சேர்ப்பார் குரு

சரணம்.

பெற்றமாதாபிதாதெய்வமும் அவரென்று
சத்தியமாய்நம்பினால்நித்திய சுகமுண்டு குரு
பாப பவந்தீரும் கோபவியாக்கிரஹ மாறும்
கோபகுமாரன்பாதம் கூடும்வகை நேரும் குரு
அக்கியானக்கடல் கோரடம் அரும் பொருள் ஞான பீடம்
சுக்யானத்தை போதித்திடுவார் விசேடம் குரு
வாதுலோகோத்ரம் விளங்கவந்தஸத் பாத்ர
மாதவராசன சாரங்கர்க்கினர் நேத்ரம் குரு

இதுவுமது.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சேவிக்கப்போகிறேன் நானே எந்தன்

அநுபல்லவி.

ஆவிதளராமல் ஆதரிக்கும் அண்ணனே சேவிக்க

சரணம்.

மனங்கலங்காமற்செய்யும்பாதம் பொல்லா
ஜெனனமரண துன்பம் ஒழிக்குந்திருப்பாதம்
வனஜமலரோடொத்த பாதம் திவ்விய
கனகமணிவைகுந்தன் தருந்திருப் பாதம் சேவிக்க

அடைந்தோரை ஆதரிக்குந் திருக்கை பாஷ்ய
தரும்பொருளை விவரித்துரைக்குந் திருக்கை
தொடர்ந்தென்சிரசில் வைக்குந்திருக்கை தூய
சங்குசக்ராங்கித மளிக்குந் திருக்கை சேவிக்க

வாதுலகோத்ரசிகா மணியை சுவாமி
தாசாதிசாதுசெனசிந்தா மணியை சுவாமி
கோதற்றதிவ்யஞானக் கனியையெந்தன்
குற்றமாகியபஞ்சுக்கு பெரும் அக்கினியை சேவிக்க

கவுசிக குலாபதி சந்திரனை வெகு
கருணைக்கடலாகிய சுந்திரனை
தவுசியத்துக்கேற்ற இந்திரனை காத்த
சாமிசாரங்கேசனை அறியும் தந்திரனை சேவிக்க

உடையவர்-கீர்த்தனம்.

இராகம்-கெவுளை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எதிராசனைப்பணிமனமே மதுசூதனன்
பதத்தடைய இனமே

அநுபல்லவி.

மதுவார்துழாய்முடியன் பரமபதம் தனிலே
அதிபதியாய்விளங்கி அனந்தனென்றுபெயர்பெற்ற எதி

சரணம்.

காஷாயந்தரித்த சுத்தர் சுவாமி
கோஷாகிதரான மகத்வர்
ஆசூரிகுலம்விளங்கவந்துதித்தநித்யர்
பாஷ்யகாரரென்று பெயர்படைத்தப்ரசித்தர் எதி

அரிகோத்திரத்தில்வந் துதித்தார் சுவாமி
அரக்கன் திருப்பதியில வசித்தார்

சரணஞ்செய்தாளவந்தார் குறைதீர்ப்பேனென்று உரைத்தார்
திரளானஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டிகளைசேர்த்தார் எதி

பார்முழுதும்சிரசில் வசித்தார்
பரவாதிகளையெல்லாஞ் ஜெயித்தார்
காரமாகிய வேதங்களை உரைத்தார்
சாரங்கதுரை இவர்மீதிசபனித்தார் எதி

இதுவுமது.

விருத்தம்.

அரவநெடுங்கடலாடை அவனியில்வாழ்ஜெனர்க்
கருள்செய்யவேணுமென்று
பரமகிருபையுடனே பகலவன்பொற்பதிவிரதை
பூபிராட்டிவயிற்றில்
திருவவதரித்து திருநாரணன்குணங்களை
திருவாய்மலர்ந்துகந்த
அரும்பொருளாகிய அருள்வாருதியேஉம்முட
அம்புயத்தாள்பணிந்தேன்.

இதுவுமது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பரசு-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அத்தாரமாநுஜாவனே மத்தகத்தில்பாதம்வைத்து
அன்பு-னெந்தனையாளுமே அத்தா

அநுபல்லவி.

உத்தமரான ஆளவந்தார் சித்தத்தின்படி நடந்த
நிர்த்தோஷா ஆதிசேஷாவ தாரா அத்தா

சரணங்கள்.

பேதைநானுன்மகிமை பெருங்கடலானவன்மை
பேணியுரைக்கத்தரமோ பெரும்புதூரா
கோதைமனோபாவத்தை யழகர்க்குசெய்ய அவள் நங்
கோயிலன்னமென் றழைக்கமகிழ்ந்தீரா
சின்னமுடன் பலமேள மொலிக்க முத்துச்

பூததயவுள்ளபெதிராஜா அதிகப்ர காசா
நாதா ஞான போதா அருள் (அத்தா)

சின்னஞ்சிறுபிள்ளை பிழைசெய்தாலன்னைபொறுக்காமல்
சித்தம்போனபடிக்கே தெண்டிக்கபோமோ (அதுபோல்)

என்னுடைய இருவினைகளைநீக்கநீ நினைத்தால்
இணையாழ்வாரென்னும் பேருக்கின மாமோ
நன்னகத்திருக்கோட்டியூர் நம்பிசொன்னதைகோஷ்டியில்
சொன்னகிருபை யன்ன அருள் (அத்தா)

அம்புஜவதனர்க் கானஸம் மிதியடைகுடைபட்டு
விளக்கணைபோலாக ஸ்நானமா வீரே
செம்பொன்மதிளரங்கேசரிரு விபூதிக்கும்
உடையவரிவரென்றாரே யெம்பெருமானரே
வம்பவிழ்துழாயணி வரதருக்கதிப்பிரியா (அத்தா)

சித்திரையில் திருவாதிரைநாள் திகழவந்த
ஸ்ரீபாஷ்யக்காரரென்னும் பரவாதி சிங்கமே
தத்துவத்துரைத்தனைவரையும் கறையேறச்செய்தீர்
ஸஹஸ்த்ரமுடியுள்ள தாழ்வில்லாதங்கமே
முத்தொழிலுக்கதிபதியான சாரங்
கேசர்க்கதிநேசா ஸர்வேசா அருள் (அத்தா)

நம்மாழ்வார் கீர்த்தனம்.

—oo✕oo—

இராகம்-மோகனம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

நம்பிப்பணிந்தேன் நம்மாழ்வாரே என்மேல்
அன்போடாதரித்தருள்வீரே.

அநுபல்லவி.

உம்பர்க்கதிபதியாய் செம்பொற்பிரம்புகொண்டு
கெம்பீரமாய்விளங்கும் எம்பெருமானே (நம்பி)

சரணம்.

துட்டகலியால் முடிகெட்டலையுஞ் ஜெனங்கள்
கட்டவினையைதீர்த்து இட்டவிதி காண்பித்து

சட்டமாய்பிரபந்தத்தை குட்டுளனே உரைத்து
அஷ்டலக்ஷ்மிபதியின் கிட்டசேர்ப்பித்து உம்மை (நம்பி)

கலேச்சடத்தைத்வேஷித்து ராஜனுக்கவதரித்து
கேசவரானந்த கல்யாணகுணத்துரைத்து
மாசற்றநாதமுனிக் கிரங்கி உபதேசித்து
சாரங்கேசன்றிருவடியில்சித்தம்வைத்தஉம்மை (நம்பி)

குலசேகரன்.

விருத்தம்.

பாராளுந்திடவிருனென்னும் மகீபனுக்குப்பகவன்போலுதித்து
வாறங்கட்குடப்பாம்பினில்கையிட்டு மாலுடையமகிமைஉரைத்து
சீருசவேதிருமொழிநூத்தஞ்செய்து வேதியரை ஆதரித்த
காருபணருடையகபுஸதுபாம்சர் குலசேகரரை அடிபணிந்தேன்.

இதுவுமது.

கீர்த்தனம்-இராகம்-மத்தியமாவதி.

பல்லவி.

குலசேகரன் றிருவடிகளே சரணம் என்றென்றுபணிந்தேன்
இருபாதகமலம் பென்றலேக்காபரணம்.

அநுபல்லவி.

நலமிகுந்திடும் நாரணன்மார்பில் வசிக்கும்
பலபானுபோல்கவுஸ்த்துவமாம் ஜொலிக்கும்
நிலமகள்பூமாது நினையுடன்சுகிக்கும்
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் அனுமதிவகிக்கும் (குல)

சரணம்.

தேசமிகுந்த பிரபவவருஷத்தில்முனிவர்களெல்லாம்
ஆசிகூறவுந் திடவிருதன் வயற்றில்
மாசிமாசம் சுக்லபக்ஷத்தில் வந்துதித்தார் புனர்
பூசம்வெள்ளிக்கிழமை கூடினதினத்தில்
மாசில்லாமுடி பால்யத்தில்தானே தரித்தார்
கேசவன் இழிவிபூதிகாட்டகண்டுபூரித்தார்
பூரூரோத்தமர்களை தேடிதேடிவரித்தார்
நேசமுள்ளமுதல் மந்திரிகளை ஆதரித்தார். (குல)

பூசுரர்கட்காக குடப்பாம்பிற்கையிட்டார் அனந்தன்மேல்மகிழ்
சர்வேசன்சேவை சாதித்திடகளித்திட்டார் [அ
தோஷகுணமுள்ளோர்களை துரத்திவிட்டார் பரவதத்துக்கே
தாசரதிபோனுறென்றி திகாசம்கேட்டார் (காகிபாகா)

மாசில்லாபடையுடனே தானும்புறப்பட்டார்
மோசக்கார அரக்கரை கொல்வேனென்று கோபித்திட்டார்
சாரங்கேசனை சீதைமருவியணைந்ததை கேட்டார்
நேசமாகவேமனங் கூசித்திரும்பிவிட்டார் (குல)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

தினந்தினம்ஸ்ரீ ரங்கயாத்திரைக்கு
போகவென்றவர் பிரயாணமாக
அனந்தன்மேற்படுத்துக அரங்கனும்
அதிதிபோலவர்க்கு பிரசன்னமாக
மனமதுசுகித்தவரை பூசித்து
மறுபடியும் அணியரங்கத்துக்கேக
அனைவருங்கரையேற முகிந்தமாலைசெய்து
அடைந்தார் வைகுந்த மகிழ்வாக.

விருத்தம்.

ஏமரிஷிதவத்தில்வந்த கோமளவல்லி உந்தன்
கஞ்சமலரடியில்பணிந்தேன்
மாமரைவா வாசஞ்செய்யும் குடைந்த அமுதன்
மகிமைவகையுட னெடுத்துறைக்க
நீமனதிலிறங்கி யென்பாலிருந்து இதில்சொலச்
சோர்வுவாளுமல் தயவுசெய்து
பாமரசங்கத்தில் சேராமலே நாளும் பக்ஷம்
வெந்தனை ரக்ஷிப்பாய்.

இதுவுமது.

இராகம்-உசேனி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தாமரையிலுதித்த கோமளவல்லியே
சந்ததங்கிருபைசெய்கு வா

அநுபல்லவி.

சாமளவர்ணருக்குப் பிரேமையுள்ளநாயகி
ஏமரிஷிதவத்தில் வந்தயலபிர தாயகி (தாமரை)

சரணம்

சத்வகுணசுந்தரி சர்வமங்கள காரி
நித்யானந்தமனோகரி ஜெகதீஸ்வரி
நித்யம்சர்வாலங்காரிநீயே நிர்விகாரி
பத்தர்கள் பாபசங்காரி பத்மமும் ஒய்யாரி (தாமரை)

ஆதிபரம்பொருளே ஜோதிமயமானவளே
ப்ரீதியுடன்காப்பவளே நிதித்திரளே
போதக்யானுதிகளைச் சேதித்திடவல்லவளே
குரோதகரகாதி சேதித்திடவல்லவளே (தாமரை)

சாதுக்கள்களங்க நீதிநெறி விளங்க
மேதினிபாரட்சதை வாங்கவந்துதித்த மாதவரானசாரங்க
நாதனுக்கந்தரங்க மகிழ்பொங்க
வேதியர்புகழோங்க பேதையென்குறைநீங்க (தாமரை)

ஆராவமுதன் விஷயம்.

——[*]——

இதுவுமது.

சந்ததமும்பென்தாதை ஆழ்வார்கள்பேழுபேர்
சிந்தைமகிழ்ந் திறைஞ்சும்பிரபுவே
ஓந்தனேடனந்த கல்யாணகுணத்தன் உரைக்க
உயர்வேதத் தாலுமுடியா
எந்தனுட மந்தமதியாலுரைக்கப் போமோ
யென்றலுந் திருந்திடாமல்
நந்தநந்தனனை உந்தனைத்துதிக்க நினைத்தேன்
வந்தருள்செய்யும் அமுதே.

இதுவுமது.

பல்லவி.

ஆராவமுதே அருள்செய்வாய்
ஆராவமுதே அருள்செய்வாய்

அநுபல்லவி.

கோரமாகியபாவவினையைவேரறுத்து
பூர்ணானந்தசுகவைகுந்தத்தில்வைத்து
வாரிஜமலர்பாதந்தனில்சேர்த்து
சாரமிருதுவசனங்கள்உரைத்து (ஆரா)

சரணம்.

பேரின்பால்உண்டுமூத்திகொடுத்தீர் முன்னே
ஆமப்பெண்களுக்குவருகதனென்று உரைத்தி ரன்னே
தீபபுத்திகஞ்சனைவதைத்தீர் பின்னே
நாயிலுங்கடையேனுகிய என்னை (ஆரா)

தானவரைவதைத்தபானுகுரி தீபா
ஜானகிமகிழும்சர்வலங்கார சோபா
தீனஜெனகரக்ஷகரானமகாப்ர தாபா
வானோர்க்கமுதளித்தமோகன ரூபா (ஆரா)

மந்தகாசவதனா விந்தா
இந்துகுலவசுதேவ மைந்தா
வந்துமுசுகுந்தர்க்குசேவைதந்த
சொந்தசாங்கேசா வைகுண்டமுகுந்தா (ஆரா)

இதுவுமது.

இராகம்-மத்தியமாவதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆராவமுதனேஉம்மையடிபணிந்தேனய்யா
ஆராவமுதேஉம்மையடிபணிந்தேனய்யா (ஆரா)

அநுபல்லவி.

நீரஜாவினியுடன் கருடன்மேலே
முராயரிஸ்ரீயரி வாரீர் (ஆரா)

சரணங்கள்.

நீலகாத்திர விசாலநேத்திர
நிர்மலானந்த சுசரித்திர
காளிபின்னுகநடந்த கனகவஸனதர
சோதை புத்திரா (ஆரா)

கோவிஜாரகோ   வத்தநோத்தரா
கோகுலத்தில்நதி   நவநிதசேரா
கோபவியாக்கிரச்   லங்கரா
கோடிகந்தர்ப்ப   ரூபககுமாரா   (ஆரா)

பக்த்தபரிபாலா   சத்துருகாலா
சத்வகுண   சுசீலா
உத்தமபிராண   சினேகித
நித்தியஸ்ரீருக்கு   மணிலோலா   (ஆரா)

மானுஷவேஷா   மஞ்சளபாஷா
மாமறைஸ்துதிக்கும்   நிர்த்தோஷா
தானேகராய்மீந்திருக்கும்   சேஷா
சர்வமங்களகுண   சாரங்கேசா   (ஆரா)

இராகம்-காம்போதி-தாளம்மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

ஆராவேமுதேமன்திரங்கண்பாரும்பொல்லா
கோரமாகியபாவவினைகளைதீரும்   (ஆரா)

பக்த்தரெக்ஷகரென்றொருதேரும்வைசண்டவூரும்நல்லசீரும்
உள்ளகருணைக்கடலேதிருவுளமகிழ்ந்தென்னைகாரும்   (ஆரா)

அஷ்டலக்ஷிமிமகிழ்ந்தனையுமன்னுமுகப்பிரசன்னுகோடமென்னு
உமக்கடிமைபாம் புகுந்தபின்னலேந்திடச்செய்வதென்னு(ஆரா)

பஞ்சவரைக்கார்த்தபுஜபலபீமாமேகசிபா மாமுகசோமா
கஞ்சநாபனேநேரேவாரும் சகஸ்திரநாமா   (ஆரா)

தாசர்குறைதீர்த்தருள்செய்யும்பிரகாசாமந்தகாசாஉல்லாசா
சாஸ்வதமாய்விளங்கும்சாரங்கராசா   (ஆரா)

இதுவுமது.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

ஆராவமுதனைநேரேபணிந்தால்தீர்ப்பாடுங்
நாரதர்துதிசெய்தாரேநாமஸரமதனைஅறிந்தாரே
பொய்குலைகளவுசெய்யாதே உந்தன்மெய்மிகவுமெவ்வாதே
பையரவின்னணைமீதேபடுத்தய்யன்கழலைமறவாதே   (ஆரா)

தேசமுகஇராக்ஷஸபீமன்சுவாமிதெசரதசுகுமாரராமன்
பசுபதிஸ்துதப்பிரியநாமன்யுசையுமஜானகிமகிழ்சோமன் (ஆரா)
உத்தமிதேவகிபாலன்பரிசுத்தகுணகௌசீகன்
பக்தஜனபரிபாலன்நித்தியஸ்ரீ நுக்குமணிலோலன் (ஆரா)
யமுனாநதிதீர்வாசன்சுவாமிஅம்பலமங்களபிரகாசன்
யமசுதர்தியர்க்கதிநேசன் திவ்வியகமலெதவ்நேதாரசங்கேசன்

இதுவுமது.

எமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆராவமுதனையே பாருமனமே
ஆராவமுதனையே பாருமனமே

அநுபல்லவி.

ஆராவமுதனைப்பாருகோரபவனை தீரு
ஸாரமிதென்றுநீதேறுபூரித்தவைகுண்டமேரு (ஆரா)

சரணம்.

தர்மனதுடன்கூடிதுஷ்டருறவுநீசெய்தால்
தர்மராஜன்தூதன்வந்தால் தப்பிவழிசொல்வதெப்படி (ஆரா)
புத்திரகளத்திரருண்டு சற்றேநில்லுதரேனென்றால்
குத்தியடித்திடலந்தமிருத்தியு இரங்கிவிடுமோ (ஆரா)
ஆசித்தலைந்துதேடிநேசத்தொடுவைத்தனம்
பாசஹஸ்தன்கேள்விக்கெதிர்கூசாமல்சொல்லிடுமோ (ஆரா)
பஞ்சபூதங்கள்கூடி சஞ்சலித்திடச்செய்யும்போது
கஞ்சநாபத்துரையைதஞ்சமென்றால்பயந்தீரும் (ஆரா)
உத்தமிகோமளவல்லி பெற்றசிசுவாய்பாவித்து
பார்த்தசாரங்கேசர்க்குமெத்தமனதிரங்கச்சொல்வாள் (ஆரா)

சரஸ்வதி-விருத்தம்.

நத்தாதகொழுஞ்சுடரின் செந்தாமரையடியை
சித்தித்திறைஞ்சுதர்க்கு
கொந்தார்குழல்கொடியகந்தேயென்னாவிலேநீ
சந்ததமுத வாசஞ்செய்வாய்
யெந்தெந்தபருதம்செய்திருந்தாலும்பெற்றமைந்தன்
செய்ததுபோல் பொறுத்து
சிந்தாகுலந்தீர யென்றுய்சரஸ்வதியே
வந்தே யருள்புரிகுவாய்.

இதுவுமது.

இராகம்-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

தாயேமுன்னுகநடவாயே தயைசெய்தருளும்-நீயே
தாயேகிருபை செய்தருள் சரஸ்வதியே

அநுபல்லவி.

ஆயர்குலத்தில் ஒளித்துவளர்ந்த
காயாம்பூவர்ணன் கதையைநான்சொல்ல
நேயமாய்இதை பெரியோர்க்ள்கொள்ள
வாயினில் வந்தருளுவாய் நல்லா (தாயே)

சரணம்.

குற்றமநேகம் செய்திருந்தாலும்
சித்தத்தில்மெத்த க்ஷமித்துக்கொண்டுநீ
சித்திபாநந்தா சத்திலுடையபாரி
உத்தமிநல்லபுத்தி போதிப்பாம்
அஞ்சனமெய்வர்ண ராகிய
கஞ்சநயனன்பஞ்சவர் தூதன்
தஞ்சமென்றோரை காக்குஞ்சரண்யன்பிர
பஞ்சகாரணன்சரித்திரத் துரைக்க (தாயே)
தோஷரகிதரான சாரங்
கேசன்நாபிமலர்தனி லுதித்த பங்க
ஜாசனருக்கு நேசமாம்பாரி
க்லேசசம்ஹாரி திவ்வியசுந்தரி (தாயே)

அவையடக்கம்.

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்-சாபு

பல்லவி.

குற்றஞ்சகிக்கவேணும்பெரியோரே பேதையான்
சொன்னசொல்குணமாகக்கொள்வீர்தயைக்குரியோரே(குற்ற)

அநுபல்லவி.

பெற்றிளங்கன்று வழுவைப்பசுமெத்த
போக்கியமாய் கொள்வதுபோலிவை குற்ற

சரணம்.

பாலும்நீருங்கலந்துவைத்தாலும் அம்சமானது
பாலைக்கொள்ளும்நீரைக்கொள்ளாது போலும்
காலுந்தலையுந்தெரியாதுரைத்தாலும் குணத்தைகி:கித்தீர்
மாலுடையமகிமை பிதாவையாலும்
நாலுநதெரிந்தோர் களிகை
நன்மையாய்கொள்வீர் தயாதாலும்-குற்றஞ்

அண்ணன்மலரடியைப்பணிந்தேன் அவரருளால்
கண்ணனசேவையைக் கண்டுமகிழ்ந்தேன்
மண்களைமக்களென்னும் இகத்தாசையைமறந்தேன்
பன்னிருவாழ்வார் ஆண்டாளாசாரியர்தனைநினைத்தேன்குற்றஞ்

வேதசாஸ்திரந்தெரியாது மட்டியாகிய
பேதைஸ்திரிஜாதியில்ஜெனித்துபக்தியர்ய்ச்சொன்னதை
நீதியில்லையென்று கள்ளொண்ணாது
மூதிமுதாரம்சாங்கேசன் நாமமேயிதில்லந்ததுகுற்றஞ்

தோடி-மங்களம்.

செயத்வாரகவாசர் பெருக்மணிப்ருமேணசா
செயஅதிஉல்லாசா செயசர்வலோகேசாசெயசெயா
செயபாண்டவதாசா செயசோபிகதிகநேசா ஹரேஆ
செயஅதிமிருதுபாஷா வசகவுரலத்வேஷா
செயமன்மதாகாரா செயவசுதேதகுமாரா
செயகங்கணகேயூரா செயராவலங்காராசெயசெயா
செயமகிமைமையாரா செயசங்கசக்ரதரா ஹரே ஆ
செயபோகசயனெப்பாரா செயசாரங்கதீரா

கண்டுபணிந்தேன்.

எமமதமுனிசேவ்ய மானுரை
கோமளவல்லி நாதரை
பாமருவுவேதம்பயிலும் குடந்தையில்
தாமேவிளங்கும் ப்ரகாசரை கண்டு

மீனோடாமையும் கெழலரிகுரழ்
மின்னுமாழியங் கையரே
வாறவணற்றதிவே மகிழ்ந்திடு
பூமிநீளாசமே தரை கண்டு

பண்டுமகபெலிவிழவே தனில்சென்று
அண்டமளந்திட பாதரை
கண்கராதியராவ ஞதிபரை
மண்டுபோரில்வென்ற தீரரை கண்டு

ராஜகுலம்ஹசஞ்செய்து மகிழ்ந்திட்ட
சாச்வதபரசு ராமரை
பேச்சுடன் தெசாறெதவரித்த
ஸவாமைதிலி சமேதரைக் கண்டு

தந்தகாலிம்தனை கழலவென்றுறு
வந்தவதரித்த பாலரை
சுந்தரமும்மலர்ந்து கோவியரை
சிந்தைமகிழ்ந்திட்டசீலரை எந்தன்சாங்கதிரை கண்டு

பல்லவி.

பாலகோபாலருட யடிபணிந்தேன் அவர்
விதாவினோதத்தெண்ணி மனமகிழ்ந்தேன்

அநுபல்லவி.

காலசக்கரத்துக்கும் மோய்திருவரைவைத்தவி
சாலஙபிரு செலஙபரு
பாலாயுத்தியர்கள் சேலைபெத்தொளித்த
நீலமேகவர்ண யருணுயென்பால

கெசரஙவபாலா நிசாசாகுலகுலகலா
கெசராசனைக்காத்த தயாசிலா
சசிபதிசங்காதி தேவருக்கும்மேலா
திசைமுகனைப்பெற்ற காபிமலாயென்பால்

மங்கைகோமளவல்லி மகிழ்ந்தணையும் ஒய்யாரா
கெங்கையைப்பெற்ற அதிகெம்பிரா

சங்கடமானபொல்லா பவவனசம்ஆர
ஸ்ரீங்காரரூப சாரங்கதாரா-பால

தோடி-மங்களம்.

பல்லவி.

பரதசத்ருக்ன லெக்ஷிமணருடனு
சீதாசமேதர்க்கு நாதாபெச்சரிக்கை

அநுபல்லவி.

அஷ்டலெட்சுமிவாசஞ்செய்யும் அயோத்தியாபுரிதன்னில்
இஷ்டத்துடன்வந்துதித்து துஷ்டர்தனேக்களேந்தீர் பாத

பச்சைநிறமேனியா யிச்சையுடனுதித்து
நச்சரவிலசயனம்செய்த அச்சுதாபெச்சரிக்கை பாத

வைகுண்டந்தன்னில் பிர்ம்மாமகிழ்ந்துதிசெய்ய
ஒப்பாரமாய்வந்தகோசலேசா பெச்சரிக்கை பாத

வையமெல்லாந்தன்னே வணங்காதமன்னனாக
துய்யகதிரோன்குலத்துதித்த சாரங்கேசாபெச்சரிக்கை பாத

பல்லவி.

ஆராவமுதனுக்கு மங்களம்
தீரசுகுமாரனுக்கு மங்களம்
ஆராவமுதனுக்கு மங்களம் ஆ

அநுபல்லவி.

பூர்ணபுருஷோத் தமர்க்கு
பார்முழுதளந் தோர்க்கு
வாரிதிசயனருக்கு மங்களம் ஆ

சரணம்.

யகத்தபரி பாலர்க்கு
சத்ருவுக்கு காலர்க்கு
சத்வண சீலர்க்குமங்களம் ஆ

ஏகமுனிப்பா மன்னருக்கு
கோமளவல்லி வன்னருக்கு
சாமளவர்ண ருக்குமங்கள ஆ

வாஷவானா ஐருக்கு
தாஸபோஷ கருக்கு
சாச்வதசாரம் கருக்குமங்களம் ஆ

பல்லவி.

இராமானுஜராமானுஜ ராவேயெதிராசா
தராதராபணிராஜா மூராரிக்கதிநேசா
மாயாமாதாஜெசிதா மகானுபாவவிகிதா
காஷாயதிவ்யசோபா சாரங்கேசர்க்குசபன

பல்லவி.

சரணம் கோஸலை நந்தனு இக்ஷுவதனு
சரணம் கோஸலை நந்தனு

சரணம் கோஸலைராமா சரணம் ஊளுவபூமா
கருணை தயாம்புதே கமலெகழ நயனு
லெக்ஷமணப்பரிவகாா லெக்ஷிமிமனோகரா
பட்சிவாகனுகரே ஸச்சிதாநந்தா
சிந்தையுருகியும்மை வந்தனஞ்செய்தபேரை
அந்தரங்கத்துடனாத ரித்ததுரையே
புங்கவன்பின்னேசென்று
மங்கைகரம்பிடித்த ஸ்ரீரங்காரரூபா
தோஷகுணமத்தவி பீஷணர்க்கருள்செய்து
நேசத்தோட்காததாசா ரெங்கேசதுரையே

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

உருக்குமணி கலியாணம்.

கதையின் வரலாறு.

கீர்த்தனம-பூரி-கல்யாணி.

பல்லவி.

சுகமுனியேசொல்லும்-எந்தன்
சோகமதைவெல்லும்
சுகமுனியேசொல்லும்

அநுபல்லவி.

பகவான் ஸ்ரீருக்மணியை
பாணிக்ர கணம் செய்ததை சுக

சரணம்.

உத்தபீஷ்மகனுக்கு புத்திரனெத்தனேபேர்
நித்தியானந்தர்க்கு புத்திரனெத்தனேபேர்
சத்தியந்தப்பாமல்ராசன் அரசுசெய்ததெந்தவூர்
இத்தைதலவிஸ்தாரமாக வெனக்குவிளம்புவீர் சுக

ஆசையோடுவந்தசிசுபாலன் அவமானப்பட்டதையும்
மோசபுத்தியுள்ளருக்மி சிகைபருபட்டதையும்
மாசத்தருக்மணியம்மாள் மனமகிழ்ந்திட்டதையும்
தாசர்க்கிரங்குஞ்சாரங்கேசன் தான்மாலையிட்டதையும் சுக

விருத்தம்.

மங்கைருக்மணி விவாகமகத்துவமெல்லாஞ்சுவாமி
சங்கையாயெனக்குயிப்போ சாற்றுவீரென்றுகேட்க
பொங்கியமனமகிழ்ந்துசுரும்பரிட்கித்திராஜனைப்பார்தது
அங்கமதுபாவசமாம் அன்புடன்சொல்லுவாரே.

விருத்தம்.

மண்ணினில்உயர்வுபெற்று மகதெய்யவரியங்கள்வாய்ந்த
புண்ணியமாம்விதர்ப்பதேசாதிபதிச்சிரகத்தில்

கண்ணனுக்கேர்வையாக கமலேவந்தவதரித்து
எண்ணிலாபுகழ்பெற்றுவளர்ந்த இகலவைகனென்சொல்வேன்

கவி வர்ணிக்கிறார்.

கீர்த்தனம்-பெலகரி-அடதாளம்

பல்லவி.

மாதுமகிமை யென்னசொல்வேன்
ஸாதுவாகிய ஸ்ரீகாருக்கேர்வையாக
பூதலஞ் செழிக்கவந்த மாது

அநுபல்லவி.

நீகத்தர த்னத்திரு வாபரணத் தழகும்
ஆதிநாதன் சயனத்தாலிலைபோல்வயற் றழகும்
பீதாம்பரத்தை தரித்துவிளங்குமிடை யழகும்
பாதசிலம்புகளும்பெருத்ததுடை யழகும் மாது

சரணம்.

அண்டங்களோரக்ஷிக்கும் அனந்தகல்யாண குணமுங்
கொண்டல்வர்ணராகிய கோபாலன்மீதிலே மனமுஞ்
செண்டோசக்கரவாய்புள்ளோஎன்றுபிரமிக்கும்ஸ்தனமும்
எண்டிசையும்புகழவந்தவதரித்த கனமும்மாது

பூரணசந்திரனை பழிக்குமுகத் தழகும்
நீரசகளகேந்திரமும் நெரிந்தகுழ லழகும்
ஸாமாய்வசனிக்கும் கோகிலம்போல்தா லழகும்
நாராயணருடசாரங்கம்போல புருவத் தழகும்மாது

இராசன்போசிப்பது-விருத்தம்.

ஐஞ்சுபேர்களுக்குப்பின் ட்வதரித்துஇருக்குமிந்த
வஞ்சிடைருக்மணிக்கு மணஞ்செய்யவென்றுநினைத்தேன்
கஞ்சதளநேதரர்க்கு என்கண்மணியைகொடுக்கலாமா
பஞ்சப்ராணனைபோலொத்த பந்துக்களேசொல்லுவீரே.

பந்துக்கள்-சொல்வது.

கீர்த்தனம்-உசேனி-அடதாளம்.

பல்லவி.

நல்லயோசனைபண்ணீர் மகாராஜனேநீர்
நல்லயோசனைபண்ணினீர்.

அநுபல்லவி.

சொல்லரிதானனந்தங் கொண்டு
உல்லாசஸ்ரீபதிக்கே யென்ற நல்ல

சரணம்.

சத்துவகுணபரிபூரணன் தேவகியம்மா
பெற்றசகுமார கண்ணன் பல
பத்திரர்க்கனுஜாகிய மூகப்ர சன்னன்
உத்தமியானஉம்முட குமாரிமனதுக்கேற்றமன்னன் நல்ல

சரணம்.

சிங்காரதுவாகா வாசன்
எங்கும்நிறைந்தபங்கஜநேத்திர சர்வேசன்
அங்சம்உருகிப்பணிந்த பக்தர்க்கதிநேசன்
பொக்காபிற்படுத்ததிங்கள்முகசாரங் கேசன் நல்ல

பொது-விருத்தம்.

திருக்கன புத்தியில்லாத நீஷமகன் தேபுகவஜனங்களோடு
நெருக்கமாங் குழலின்மாது நேமிசேசைய்யாரன்
அரிக்கிவள்பாரியென்று ஆலோசித்து இருக்கேனென்ன
துர்க்குணவடிவாய்வந்த ருக்மியும்எதிர்சொல்வானே.

ருக்மணன் தந்தையைகோபிப்பது.

இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அண்ணநல்லாலோஜனை செய்தீர் மாடுகள்மேய்க்குங்
கண்ணனுக்கென்று களிப்பெய்தீர்

அநுபல்லவி.

தன்னிகரொன்றுமில் லாத
சின்னமனித னுக்கு
என்கண்மணியான ருக்மணி
மின்னிடையாளைநான் தாரேன்அண்ண

சரணம்.

ஜொராசந்தன் சிசிபாலனனேக ராஜரிருக்க
துராசாரனான நந்தபாலனுக்கொடுக்க அண்ண
குன்றமெடுத்துநன்று வெண்ணை தயிர் பாலுண்டு
அன்னைகையில்கட்டுண்டு கன்னியரையணைந்ததுங்கண்டு

சூதாய்க்கோகுலத்தில்வசித்து மாதுலனைவதைத்து
காதலனான அவன்மேல்எதய்யா உமக்கேன்பிடித்து அன்னலை
ஆசந்தானுமில்லை பூசைசெய்வாரில்லை
நேசமாய்ச்சேரும்என்சொல்லைசாரங்கேசர்க்குகொடுப்பதில்

பொதுவிருத்தம்.

பெத்தபிதாகையிந்தவித மெடுத்துஎரிந்துபோட்டுதமகோஷன்
புத்திரனுக்கு என்றன்பசினியைக்கொடுப்பேனென்ன
அத்திபந்தம்பரியசகியும் ருக்மணிதேவிக்குரைக்க
பக்தவத்சலரைஸ்மரித்து மெத்தவித்துரைசெய்வாளோ.

ருக்மணி பிறலாபிக்கிறது கண்ணிகள்

இராகம்-தோரம்-அடதாளம்.

இதுவென்ன அநியாயமேரப்ராத செயத்தென்னகண்கட்டுமாயமோ
மதிமுகசகிமதிமுகாரனமதுசூதனரை அடையாமல்மனந்தரிக்குமே
வஞ்சகசிசுபாலனுக்குகுடுக்கவென்று அஞ்சாமலேயுரைத்த
பஞ்சமாபவகலையவமானஞ் செய்யகஞ்சநாபர் வருவாரோ
இந்திரநீலம்போலொத்திருமேழ் சுந்தரவடிவோடொத்த
கந்தர்ப்பனைபெற் றந்தசுதனையன்றிஎந்தன்மனம்விரும்புமோ
ஆரகடககுண்டலகேயூர கிரீடபூஷணாலங்கிருத
சாரங்கதரைதிருமாரில்சேரவிட்டால் பாரணன்வைத்திருப்பதில்லை

ருக்மணிசொல்வது

பூபாளம் அடதாளம்.

பல்லவி.

இனியென்னசெய்வேனடி ஓசகியேனான்
இனியென்னசெய்வேனடி
மனமிகபதறுதேடி சிசுபாலனென்று சொல்லாதே
ஸகிசிசுபாலனென்று சொல்லாதே

ஸகிசொல்வது

பல்லவி.

ருக்மணிதேவியேகேள் பென்னம்மாஸ்ரீ
ருக்மணிதேவியேகேள்
மைக்கடல்வண்ணருன்னை கைக்கொள்ளுவாரஞ்சாதே
உந்தனை ஸ்வாமிகைக்கொள்ளுவாரஞ்சாதே ருக்மணி

ருக்மணி-சொல்வது.

பாபிருக்மண்ணுச்சுதே சொன்னுற்கேளாத
ஆபத்பாந்தரெந்தன் மனஸ்தாபத்தை தீர்த்தாள்வாரோ
யெந்தன் மனஸ்தாபத்தைதீர்த்தாள்வாரோ இனி

ஸகி-சொல்வது.

துஷ்டநிகரம்பண்ணுவர் உந்தனை
இஷ்டமுள்ளவிளென் ஜெண்ணுவர்
அஷ்டாக்ஷரபொருளை சேர்த்துசு
பிஷ்டமாகயிருப்பாய் நீசேர்ந்துசுகிஷ்டமாகயிருப்பாய்

ருக்மணி-சொல்வது.

தஞ்சாக்ஷ ரானசாரங்கர் திருவடியை
தஞ்சமென்று இருக்கும் என்னை
வஞ்சகனுனசிசு பாலனஞ்சாமலத்தொடலாமோ
சிசுபாலனஞ் சாமல்த்தொடலாமோ.

விருத்தம்.

சுந்தரிருக்மணிதேவி இந்தவிதம்புலம்பும்போது
அந்தரங்கசகியவளும் உகந்துரைசெய்குவாளே.

சகி சமாதானம்சொல்வது.

இ-ம்-பைரவி-தாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

கஞ்சமலர்வதனி கருணாரஸ்மிருதுபாஷிணி
கனகரத்னுபரண பூஷணி

அநுபல்லவி.

அஞ்சனமை நிறதேராருன்னை
அஞ்சாமலனைத்துஇன்சொல்லுரைப்பார் கஞ்ச

சரணங்கள்.

வண்டுங்காத்தகருவிழிமாதரசே உன்னை
அண்டமெடுத்துண்டபிரான்கொண்டுதுவாரகையில்
சொல்வர்சொன்னேன் கஞ்ச

சங்கரன்ப்ரம்மாகிதேவா பணியும்சர்வேசன்
உன்கவதிப்பர் இப்போஉத்தமசாரங்கராஜன் கஞ்ச

விருத்தம்.

மின்னலைப்பழித்தயிடை கன்னலைநிகர்த்தமொழி
மெல்லிருக்மணிதேவியே
தின்னுக்கருள்செய்து மல்லருடன்கஞ்சனையுஞ்
துஞ்சவென்றமமாளிவண்ணன்
மன்னர்களுடையகுலங் களைந்திடவருவரிப்போ
அணியிழையே அஞ்சவேண்டாம்
கண்ணனுடனேமகிழ்ந்து சொல்லரிதானசுகந்
தன்னைநீ அடைந்திருப்பாய்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாக்-அடதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணன் வருவாரோ என்னைமணஞ்செய்ய
கண்ணன் வருவாரோ

அநுபல்லவி.

மண்ணளந்த தூயன்
அன்னைதேவகி சேயன்
வெண்ணையுண்ட வாயான்
கன்னியர்கள் நேயன் கண்ணன்

சரணங்கள்.

திருவாழிவிடுத்தார் கரிவினையைதீர்த்தார்
அருமையோடணைத்தார் அரியபதத்தில்வைத்தார் கண்ணன்
மந்தகாசுவதனன் சந்திரசூரியநயனன்
கந்தரப்பஜெனன பந்தவினைமோசனன் கண்ணன்
கோசமத்திவாசன் சாவதபாகாசன்
தாசர்மீதில்நேசன் கேசவசாரங்கேசன் கண்ணன்
கோசமத்திவாசன் சாவதபாகாசன்
தாசர்மீதில்நேசன் கேசவசாரங்கேசன் கண்ணன்

இதுவுமது.

இ-ம்-காபி—அடதாளம்.

பல்லவி.

சர்ப்பசயன்சர்வபௌமன்ஸகி
சர்ப்பசயன் சார்வபௌமன்

அநுபல்லவி.

அப்ராகிருத்தே ஜோன்மயரூபன் சர்ப்ப

சரணங்கள்.

உத்பாதலீலைகள் செய்தவர்
எப்போவருவாரோ என்னவி
மைப்பொடிதேவகி பாலன் சர்ப்ப
வன்னியேயுண்டெல்லோரையும் காத்து
குன்னமெடுத்துமாரி தடுத்து
மன்னனென்னைமருவி யணைய சர்ப்ப
மாசற்றவிப்பார்மைக் கனை
விஸ்வாசத்துடனே-அன் றளித்து
வாசுதேவசாரங் கேச சர்ப்ப

இதுவுமது.

இராகம்-மோகனம்-தாளம்-திஸ்ரம்.

பல்லவி.

போடி போடி போடி ஸகி

அநுபல்லவி.

போடி அந்தணரை அழைத்தோடி வாடி ஸகி போடி

சரணங்கள்.

நாடிருக்மணிமேனி வருந்துகிறாளென்று
நாடிதுவாரகையில் கண்ணனை அழைக்கவென்று போடி
பாபிருக்மணியிதை அறிந்துகொள்ளாமலே
கோபிநாதன்வரவழி பாராய்பூங்குழலே போடி
அர்பசிசுபாலனை யெப்படித்தொடுவேன்னான்
சர்ப்பசயனரை நினைந்துயிப்போதுயிர்விடுவேன் போடி
அங்கம்பதருதே யென்னசெய்வேனடி
ஸ்ரீங்காரசாரங்கதுரை வருவாரோடி போடி

பொது-விருத்தம்.

சிந்தைமிகத்தவித்துகேசம் கலைபூஷணங்கள்சோர
அந்தணரை அழைத்து வாஸகியென்றனுப்பிவிக்க
வந்தவர்கிரகத்தில்ஸகியும் அடிபணிந்துகரங்குவித்து
சுந்தரிருக்மணிதேவி அழைத்துவரச்சொன்னாளென்று

இதுவுமது.

மாதாசிபழைத்துவரச் சொன்னகாரியமேதென்ன
வேதியர்மனமகிழ்ந்து விரைவுடன்வருகும்போது
ஆதரவுடன்ஸகியும் அரிவையுடனெதிரேவந்து
மாதவரையழைத்து வாவிபாரிதோவாராரென்றுள்.

ஸகி-சொல்வது.

இராகம்-சங்கரா-பரணம்-அடதாளம்.

வேதியர்வாரா ரம்மாருக்மணியம்மா
வேதியர்வாரா ரம்மா.

ஆதியந்தமற்ற ஜோதிசொரூபராம்
மாதவமது சூதனருக்கிப்போ
சேதிசொல்லியழைத்துவாவென்று
சூதுவினையற்று ஸாதுவாகிய — வேதியர்

கமலமலரில் உதித்தசுகுமாரி
கமலவதன நயனசௌந்தரி
கமலகாசற ணிஜகத்துத்தாரி
கமலாஸனரைப்பெற் றவருடையபாரி. — வேதியர்

உத்தமவேதத்தை உணர்ந்தவர்
சித்தத்தில்ஸ்ரீ அரியைநினைந்தவர்
இத்தரைபோகத்தைத் துறந்தவர்
முத்திவழியிதுவென் றறிந்தவர் — வேதியர்

ஆரகடகுண் டலகிரீடகே
யூரபூதாம்பர சோபிதரான
மாரனைப்பெற்ற சுகுமாரஸ்ரீ
சார்ங்கேசர்க்கு ஏவர்வை இவளென்று. — வேதியர்

வேதியர்சொல்-விருத்தம்.

உன்னதவிதர்ப்பராஜன் அருந்தவப்பயனேயிப்போ
என்னைநீ அழைத்துவரச்சொன்னகாரியமேதென்ன
மின்னுமா மணிமகர குண்டலசோபிதரான
கண்ணனைநீரழைத்துவரக் கருணையுடன்ஏதேவிரே.

இதுவுமது.

இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பாக்கியமென்னென்ன செய்திருந்தேனே முன்னாள்
பாவாசுதேவன் திருவடிமலர்சேர்வைகாண
பாக்கியமென்னென்ன செய்திருந்தேனே

சிலாக்கியமான யோகாப்பியாசததிலிருந்தேனே ரீரீ
கோகுலசந்திரனைகூட அழைத்துவா பாக்கி

திருத்துழாய்வாசனை மலரால்பூஜனைசெய்தேனே அரியே
பெருக்ககோயிலைக்கட்டிகுளம் நன்றாகவெட்டிவைத்தேனே ரீரீ
மருக்கமழு ஆசோலைதுவா ரகையில்யாதவர்களோ
டிருக்கும்பரபுவைக்கண்டி யிதவசனத்தைச்சொல்ல பாக்கி

எக்கியயாகாதிகிருதுக்கள் அநேகஞ்செய்தேனே முன்னாள்
சக்கரஅஸ்தனைசதா யிதயத்தில்ஸ்மரித்தேனே
மிக்கமாதுர்யபலத்தால் திருப்திசெய்துவைத்தேனே ரீரீ
நிர்க்குணனிர்விகார ருடன்கூடவசனிக்க பாக்கி

காசிமுதலாய்புண்ணிய தீர்த்தயாத்திரைகள்செய்தேனே நல்ல
பூசுரோத்தமர்கள் திருவடியிற்பணிந்தேனே
கேசவாதிதுவாதச நாமஞ்சொன்னேனே ரீரீ
சாரங்கேதுசதுரையை ருக்மணியுடனேசேவிக்க பாக்

பொது-விருத்தம்.

வித்தியரையடிபணிந்து பீஷ்மகன்றனையைதானும்
பத்திரிகைக்கொடுத்து பகர்ந்துரை அனுபவிக்க
உததமதுவாரகையின் விசித்திரத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு
நித்தியானந்தரைநினைந்து சித்தமதுகளித்துவாரார்.—

கவி வர்ணிக்கிறார்.

இராகம்-சோகவராளி-அடதாளம்.

கண்டார்துவாரகையை வேதியரானந்தங்
கொண்டார்யிரு தயத்திலே

அண்டர்க்கமுதளித்த பாண்டவர்க்கருள்செய்து
அண்டமுழுதும் எடுத்துண்டஸ்ரீஅரியை கண்டா

கைலாசமந்தரமேருசிகரம்போல் உன்னதமான
பராசபாமண்டபமும் முத்துஜாலரும் ரத்னபீடமும்
வஜ்ஜிரமண்டபமும் ஸ்படிகசோபாளமும் கவாக்ஷரக்தாமும்
அசருதூபமும் சங்கமிருதங்க தூரிவாத்தியமும்
பேரிமத்தளதாளமுழங்க கனகரத்தன கோஷ்டத்துடனே
இந்திரபதமும் குபேரதனமும் பிர்ம்மபுரியும்
துவாரகைநகர்க்கிடில்லை ஜாதிசம்பகமல்லிகை
முல்லைபுன்னாகசந்தன மற்பகத்தருவும்ஸம்பங்கி
வீசும்உத்தியானவனங்களும் விசித்திரஆபரண
வஸ்திரங்களுங்கொர்ச்சை சிலம்பணிந்த கேணிகைவீதியும்
பச்சைமுகில்வண்ணர் பாதசேர்வையும் கண்டா

வேதியர் சந்தோஷிப்பது.

இ-ம்-பந்துவராளி-அடதாளம்.

கண்டுகொண்டேன் ஆண்டவன்சேர்வை கண்ணாலெடுத்து;
உண்டுகொண்டேன் ஆனந்தமதுவே

கண்டுகொண்டே னண்டவனை
புண்டரீகதள நேத்திரனை
தொண்டர்க்கந்தரங்க நாதனை
அண்டத்தையெடுத் துண்டபோதனை கண்டு

சந்திரசூரியநேத் — திரனே
கந்தர்ப்பன்மோகிக்குங்காத் — திரனே
நந்தர்யசோதை தவபுத் — திரனே
குந்திசுதர்களுக்குமித் — திரனே கண்டு

ஆலிலையிற்சயனித் — தோனே
லீலையாற்குன்னமெடுத் — தோனே
பால்யர்களுடன்ரமித் — தோனே
நாலுமுகவரைப்பெற் — றோனே கண்டு

சாஸ்வதலட்சுமிப்ராணே — சனே
மாசற்றமுகவுல்லா — சனே
தாசர்மீதில் அதிவிஸ்வா — சனே
வாசுதேவசாரங்கே — சனே கண்டு

பொது-விருத்தம்.

இந்திரர்க்கரியசெந்தாமரைமலர்
அடிகளிரண்டையுஞ்
சிந்தையில்தியானஞ்செய்து அந்தணர்
பணிந்திருக்கும்போது
கெந்தபுஷ்பாபரண வஸ்திரத்தா
லலங்கரித்து
நந்தமுகுந்த ரிவர்நினைவதை
யறிந்துகொண்டார்.

கவி-சொல்வது.

இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-திஸ்ரம்.

மனமகிழ்ந்தார் விப்ரர் நினைவறிந்தார் கண்ணன்
மனமகிழ்ந்தார் விப்ரர் நினைவறிந்தார்.

நனஜமலரடியின் — புனசேர்துழாய்முடியன்
கனகவாடை தரித்த — வனமலிஜனரன்னன் மனமகி

அண்ணரில்லாமலே நீலவண்ணன் தனித்தழைத்துப்போய்
உண்ணஉபசாரஞ்செய்து மின்னிடையாள்சேதிகேட்க மனமகி
குண்டினபுரத்தின்மாது கண்டுவரச்சொன்னாளென்ன
அண்டமளந்தமன்னன் அகண்டரசபரிபூரணன் மனமகி
உத்தமபீமகுமாரிபத்திரிகை தந்தாளென்னநித்தியானந்தங்கேட்டு
அதைவிஸ்தாரமாய் சொல்லுமென்ன மனமகி

ஆசையுடன்கேட்கவுமே பூசுரோத்தமருகந்து
நேசத்துடனுகசாரங்கேசர்க்கு வாசித்துச்சொல்ல

பொது-கீர்த்தனம்.

இ-ம்-நாதவராளி-அடதாளம்.

ஸதுர்முகத்தாலே வாசித்துகெட்டார்
மது ருக்மணி ஏலே.

ஆதியந்தமத்தோரை பாதம்பணிந்தே னென்றும்
வேதப்பொருளேயென்னை வேண்டிவருவீ ரென்றும்
அரியேயும்மைதவிர குறியேனுளதீதீ லென்றும்
நரியானசிசுபாலன் அணுகக்கூடா தென்றும்
உம்பர்பிரானேயென்றும் அம்புஜரக்ஷனே யென்றும்
தேவகிசாலாயென்னை ஆவிகாததரு ளென்றும்
பந்துசெனரைவதஞ்செய்திடவேண்டா மென்றும்
அந்தப்புரத்தைவிட்டுவருவேன்வெளியி லென்றும்
தந்தைதாயிருவர்க்குஞ் சிந்தாவருந்தா தென்றும்
மந்தஹாசமுகத்தோட் வந்தருளுவீ ரென்றும்
கமலலோசனுநீர்யென் கரத்தைப்பிடித் திடாமல்
தெமகோஷசுதனென்னை தீண்டக்கூடா தென்றும்
குலதெய்வத்தைப்பூஜிக்க வருவேன்கோயிலுக் கென்றும்
பலபத்திரானுசாயென்னை எடுத்துகட்வு மென்றும்
இந்தவிதமிருந்தசுந்தரி ஓலைதன்னை அந்தணரும் படிக்க
சிந்தைமகிழ்ந்திருக்க ஆசையாய்ருக் மணிமேல்
நேசத்துடனுகவே அகிலேசனுகியசாரங்கேசரும் கேட்டிருந்தார்

பொது-விருத்தம்.

அந்தணருடன்ரதத்தில் ஆரோகணித்துக்கொண்டு
வந்தருளுவதன்முன்னே மாதருக்மணிமாதவிதானும்
நந்தமுகுந்தரின்னம் வந்திடயில்லையென்று
அந்தரங்கசகியுடனே சிந்தைநொந்துரைசெய்வாளே.

உருக்குமணி-சொல்லுகிறது.

இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-அட தாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணே மன்னன்வேணு கோபாலன்
என்னநினைந்திருக்கின்றாரோ ஸகி

அநுபல்லவி.

துன்னனுக்கருள் செய்தப்பா
சன்றுவதன துரை இன்ன

சரணங்கள்.

விடவரவில்நடித்தார் மடவார்தாபந்தீர்த்தார்
சுடராழியேதரித்தார் குடந்தைதன்னிற்படுத்தார்
ஆடல்செய்தசுரரை அமரினில்ஜெயித்தார்
திடபத்தியுடையோரை ஹிருதயத்தில்வஸித்தார் இன்ன

இந்திராதியர்க்குநாதன் சந்திரசூரியர்நாதன்
பந்தம்விலக்கும்நாதன் எந்தனுடப்ராணநாதன்
தந்தைதாயுடைய தலையைக்களைந்தார்
நந்தசுதராய்கோகிலத்திலேவளர்ந்தார் இன்ன

இருமருதைமுரித்தார் சூரருக்குமுதளித்தார்
ஸ்ருதிவாக்கியத்தையெடுத்தார் அரன்சாபமதைதீர்த்தார்
ஆசித்துப்பணிந்ததாஸர்க்குக்கந்தரங்கர்
சாச்வதமாய்விளங்கும்சாரங்கர்

பொது-விருத்தம்.

மங்களகரமான கங்கையைப்பெற்றமன்னன்
என்கவலைதீர்ப்பாரோவென்றங்கமுருகிச்சொல்வாளே.

கீர்த்தனம்.

இ-ம்முகாரி-அடதாளம்.

உருக் கோமளவடிகர்வோடொத்தக்ருஷ்ண ஸ்வாமிவரக்காணேன்
தாமஸம்ஏதோ தயவேன்மீதில்லையோ
தரணியளந்தநா னுனக்கு கோ

சகி குடிலகுந்தளமாதே உந்தன் இடதுகண் துடிப்பதுவும்
படவரவிற்னடித்த வடமதுரைமன்னவன்
வந்திடவேணுமிப்போ கோ

உருக் வந்திடுவாரோ இப்போஸகியென் அந்தரெங்கப்பிராணேசர்
அந்தணருடனுகமந்தஹாலமுகத்தோட
இந்தரசர்கள் முன்னே. கோ

சகி இந்தரசர்கண்முன்னே உன்னை சிந்தைமகிழ்ந்தெடுத்து
நந்தர்மகாராஜர் மைந்தர் மணம்புரிவர்
சுந்தரியே சொன்னேன். கோ

உருக் சொன்னசொற்படிதானே ஸகியே என்மன்னன்சாரங்கேசர்
கண்ணை அவிழ்த்துவிட்டு அன்னையை கூவினின்ற.
கண்ணனைசேர்வதெப்போ ஸ்ரீமன்னனைசேர்வதெப்போ

இதுவுமது.

ஆலிலைமேற்படுத்த நீலமேகப்பிரபுவும்
பாலவதியருடன் லீலைசெய்திருக்கின்றாரோ
சாலவே அழைக்கப்போன சீலவேதியரைக்காணேன்
இனிமேல் என்னசெய்குவேனென்றி மிகமன துருகுவாளே

இ-ம்-வராளி-தாளம்-திஸ்ரய்.

பல்லவி.

பங்கஜநேத்திரரைக்காணேன் அங்கமுருகுதே ஸகி
என் அங்கமுருகுதே ஸகி.

அநுபல்லவி.

ஸ்ரீங்கார அதிரூப கோபால
பெண்களைநினைத்துச்சென்றாரோ பங்க

சரணங்கள்.

பாலபிராயமடி விசாலத் திவ்வியநேத்திரரடி
நீலகுஞ்சிதரடி நாலுமுகர்க்குமேலோரடி பங்க

சத்துவகுணநித்தியாடி மெத்தலாவண்ய மூர்த்தியடி
பக்கர்கள்குறைதீர்த்தாடிபலபத்திரருக்கிளேயோரடி பங்க
பாஸவஸ, நேசரடி சாஸ்வதப்பிரகாசரடி
தாசர்மீதில்விசுவாசரடி கேசவசாரங்கேசரடி பங்க

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

பத்திருக்கிணய பாலகிருஷ்ண
சித்தமிரங்கிலேயோ

அநுபல்லவி.

உத்தமிதேவகிபுத்திர நிமிஷத்தில்வாருமே
மெத்தபாதகனன ருக்மிசெய்யுமிடுக்கங்களைதீருமே பத்திர
ஆவியிற்படுத்தநிலவண்ண கடைக்கண்ணினற்பாருமேபெண்கள்
சேலேயொளித்த காத்தினல்எந்தனே
சேர்த்தணைத்தாற் போகுமே பத்திர

சரணங்கள்,

எத்தனைஜென்மமெடுத்தாலும் பரவஸ்துவே
உம்மைச்சேருவேன் விகசித்த
செந்தாமரைமலர்திருமுகத்தை செத்துநான்மறவேன் பத்
பங்கஜானர்சங்கராதி தேவாகத்திவதியானவரே
சங்குசக்கரங்கெதை திவ்வியசாரங்கம்
கரத்திலவதரித்தவரே. பத்திர

கண்ணிகள்.

இராகம்-அடதாளம்.

வெய்யஸ்-ராதியர்களுடைய தலைகொய்ததிருணமையரே
திவ்விய சங்கசக்கர கையரே
சங்கசக்கர கையரே
திவ்விய சங்கசக்கர கையரே
கோயிசர்வித்தாம்பூல கிருஷ்ணேசஸ்வமுகப்பாஸன்னம்
ஞான தீபராஜமன்னரே
தீபரேராஜமன்னரே
ஞானதீபரே ராஜமன்னரே

உத்தமபக்கப்ர தலாதர்முன்வந்துதித்த முகந்தரே
மெத்த அதிரூபகுணசாந்தரே
ரூபகுணசாந்தரே
மெத்தஅதிரூபகுணசாந்தரே
மாணிக்கமகுடகங்கண பூஷணத்திவ்யபீதாம்பர அலங்கிருகரே
வேணுகானரஸ்ப்பீரதரே
கானரஸ்ப்பீரதரே
நந்தனுர்சுகனுகவந்து வளர்ந்தபிருந்தாவன
சுந்தரதிவ்ய மங்களகாரரே
திவ்வியமங்களகாரரே
சுந்தரதிவ்ய மங்களகாரரே
வாஸவனயன் சங்கராதிதேர் பணிந்திடும்ஸர்வேசரே
அதிஉல்லாஸ சாரங்ககேசரே
உல்லாசசாரங்கேசரே
அதிஉல்லாஸசாரங்கேசரே

இ-ம்-குறிஞ்சி- தாளம்-ஜம்பை

பல்லவி.

ஸ்ரீகோகுல்வாஷாகோபிகா பிராணேசா ஆசிருத
ஜனசந்தோஷத்ராகி நவனிதட்கிருத

அநுபல்லவி.

வஸ வேதபாலா சலிவதனகோபாலா
முசுகுந்தஸ்துசிலா விஜயஸ்ரீருக்மணிலோலா ஸ்ரீ

சரணங்கள்.

கெங்கைஜனிதபாதாரவிந்த கெருடவாகனதீரா
மங்கைசோதைகுமரா மாணுஷாவதார
அங்கஜனமோஅனகா அதிகுணம்அமெபாரா
பங்கஜநேத்திரஉய்யாரா பக்தஜனதாரர்
கங்கணமணிகேயூர கவசகுண்டலஆரா
பொங்கரவிஉபயன்வா சங்கசக்கர்பத்மகாரா ஸ்ரீ
ஸனகாதிமுனிவரேமானெந்தாய மேகஸ்யாமா
கனவஸனகஷாக்காமா ஸ்ரீபந்தாமா

தினகரகுலசோமா தசாதஸ் தராமா
வனஜுஜனுபாசார்வ பௌமாபுசமீமா
தினசபதசோமா கிரிதானேர்கூமா
அனகதவமேப்பரம ஸ்ரீசாரங்கதரானமாஸ்ரீ

இதுவுமது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காபி-அடதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணா நீரென்னை மன்னித்து ரெக்ஷிக்காவிட்டால்
அன்னியரொருவரில்லை சுவாமி கண்ணா

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தைபதியும் குருதெய்வம் நீரென்று
சின்னவயது-முதலாய் நம்பினேன்

சரணங்கள்.

நீலமேகவர்ணா லீலமானுஷ்ரன்னா
பாலதுருவரைக்காத்தா பதிதபாவனா
பாலையுவதியுவதியர்கள் சேலையபகரித்த
மூலபுருஷர்பின்னா ஆதிமூலபுருஷர்நீரண்ணா
ஶ்ராமமனோகார நாதக்காதரு
பாதபதம்ஸ்ரீகார குணாகார
ஸாதுசெனப்ராயகார ஸர்வாலங்கார
மாதவசாரங்கதராஓ மாதவசாரங்ககார கண்ணா

இதுவுமது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-மீஸ்ரம்.

பல்லவி.

உம்மைநினைத் துருகிறதே கோபாலகிருஷ்ணா
உம்மைநினைத்துருகிறதேமனம்ஸ்ரீகிருஷ்ணா

அநுபல்லவி.

செம்மைப்பறனுதவும்ஸ்ரீ வேணுகோபாலா
சிந்தைதணலாய் வேகிறதே கோபாலகிஷ்ணா உம்மை

மல்லிகைமுல்லை சாதிமலரில் விருப்பம்போச்சே
நல்லமூக்ஷம் விஷமாச்சே கோபாலகிருஷ்ணா உம்மை

சரணங்கள்.

அங்கசன்பாணத்தால் ஆவிதளர்கிறேதே
திங்கள்வெண்கதிருகிறதே கோபாலகிருஷ்ணு-உம்மை
விடவரவில்நடித்தவேந்தா யென்கண்போலேயே
கடலும்உரங்கவில்லேயே கோபாலகிருஷ்ணுஉம்மை
குன்றுல்மாரிதடுத்தமன்னன் மேல்பதிபோச்சே
அன்னிலெனக்கோர்பழியாச்சே கோபாலகிருஷ்ணுஉம்மை
கஸ்தூரிதிலகமின்ன வந்துசேர்வைதாருமே
வில்தார்மார்பில்சேருமே கோபாலகிருஷ்ணு உம்மை
கர்சாம்புமலர்மேனிஉல்லாச யென்பிராணேசா
ஆசைக்கிசைந்த சாரங்கேசா கோபாலகிருஷ்ணு உம்மை

இதுவுமது-கீர்த்தனம்காபி-அடதாளம்.

பல்லவி.

பங்கச தளனயனுதீனரக்ஷகா
சங்கசக்கிரவர் பத்திதே ஹி.

அநுபல்லவி.

மங்களவனமாலா அலங்கிருக காத்ரா
செங்கைசெனகபாதர திவ்யசரித்ரா

சரணங்கள்.

நறுமலர்பதமோசனு நிர்மலவதனு
பறுகுல, தையல்மகிழும் மதுரவசனு பங்கய

கந்தமுகுந்தா குந்திசுதர்க்கனுகூலா
இந்திரன்யன்தேவர் பணிபாதகமலா பங்கய

பீமனுக்குத்துடையைக் காட்டிநின்றவர்வேசா
சாமஸ்கந்தரவர்ணு சாரங்கராசா பங்கய

இதுவுமதுகீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மாதவாஉன்பாதமேசரணம் மாதவா

அநுபல்லவி.

ஸ்ரீதரனேஎ ஐ·மீதில்கிருபைசெய்யும் மாதவ

சரணங்கள்.

மமஇர்தயவாஸனே கமலகளலோசனு
அமர்க்கமுதளித் துகந்திஸர்வசேகனமோகனு மாத

நீர்விகாரரூம்கண்ணு வருவீரெனதன்பாலே
ஸர்வலோகசரண்ய விரமதுகாளலேன் மாத

வஸ்திரபூஷணமுதல் புஷ்பதாம்பூலமதை
கஸ்தியடைந்துஉந்தன் மேல்வைத்தேனென்மனதை மாத

பிராணபதமாமன்னு யாகுதேஅதிசோகம்
தாரணபரூயணனே வந்துபோதியும்விவேகம் மாத

அளிமுரலும்யமுனு தீரத்தில்முன்போலே
புளினஸரத்தில்விளே யாடிவரும்நெடுமாலே மாத

குடிலகுந்தளவிருத ஸத்திரதிவ்வியவதனு
சடிதியில்வாரும் கனகாம்பரதரனு மாத

க்சேம்வளேதுகில்சோர நின்றுவாடுறேன்நேசனே
ஆசையுடனணேங்தென்னேக் காருஞ்சாரங்கதேசனே மாத

ஸகி சொல்கிறது.

கீர்த்தனம்-இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-ஜம்பை.

பல்லவி.

வந்திடுவார்மின்னே எந்தகிருகண்ணே
கோவிந்தரிப்போ வந்திடுவார்மின்னே

அநுபல்லவி.

சந்திரவதனே சுந்தரசுகுணே
செந்தாமரைநயனே கோவிந்தரிப்போ வந்தி

சரணங்கள்.

அன்னநடையே மின்னலிடையே
கன்னன்மொழியே கோவிந்தரிப்போ வந்தி

குந்தமந்தாதரே கந்தபுஷ்பாலங்காரே
சுகுந்தமந்தோதா கோவிந்தரிப்போ வந்தி

பாரளக்துல்லாச தீரசாரங்கேசன்
காரணஸர்வேச கோவிந்தரிப்போ வந்தி

உருக்குமணி-சொல்கிறது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஸாமிவரக்காணேனே-கிருஷ்ண
ஸாமிவரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

சாமளவர்ண கோமளர்சரணர்
வரக்காணேனே மலர்சரணர் வரக்காணேனே

சரணங்கள்.

விடிவெளவாகிறது வெந்துயிர்போகிற
துடியிடையார்கள் சொற்படிவராத
நெடியோனை காண்பதெப்போ-ஸகி
நெடியோனை காண்பதெப்போது-ஸாமி

துஷ்டசிசுபாலநுட கொட்டத்தடக்கியே
அஷ்டாக்ஷரப்பொருள் ஆனவரென்னே
கிட்டவைத்திடுவ தெப்போஸகி
கிட்டவைத்திடுவ தெப்போ-ஸாமி

தேவானுகூலன் தேவகிபாலன்
மூவர்முதலுரு வாகிவிளங்கும்
முகுந்தரென் பிராணலோலன்-ஸாமி

பாபவினாசன் பரமவாஸன்
ஆபத்துவேளையில் அண்டையில்நின்று
காத்தருளும் சாரங்கராசன்ஸகி
காத்தருளும் சாரங்கராசன்-ஸாமி

இதுவுமது-கீத்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

சரணம்-சரணம்-கருணகரா-ஹரா ராதாமனோஹரா
தருணத்தில்வந்து-காரும்-ஸ்ரீகரா
இந்திராதிதேவர்கள் வந்திதசரணசகன் மோகன
இந்திரைமன்ன நந்தநந்தன கார்மேகவர்ண
இந்திரைமன்ன நந்தநந்தன

கஷ்டவினையைத்தீர்த்தருளுமே ஞானதீபமே
இஷ்டதொண்டரோடென்னைச்சேருமே பரப்பிரமமே
இஷ்டதொண்டரோடென்னைச்சேருமே
உத்தமர்பத்திக்குகந்த கண்ணனே வாருமென்முன்னே
சித்தத்திற்குடிகொண்ட மன்னனே வைகுண்டாதிபரன்னே
சித்தத்திற்குடிகொண்ட மன்னனே
எங்கும்நிறைந்தவாசுதேவரே மகானுபாவரே
எங்கவலைதீர்த்தருள்பவரே எவ்வஸ்துவும்நீரே
எங்கவலைதீர்த்தருள்பவரே
ஸ்ரீபூமிநீளைமகிழும்நேசரே வைகுந்தவாசரே
சரணம் சரணம் ஆதிகவுல்லாசரே சாரங்கேசரே
சரணம் சரணம் ஆதிகவுல்லாசரே.

இதுவுமது-கீர்த்தனம்-இ-ம-முகாரி-அடதாளம்

கண்ணிகள்.

பங்கஜநேத்திரரடி கங்கையைப்பெற்றோரடி
திங்கள்வதனரடி ருக்மணி உன்கவலைதீர்ப்பாரடி
ஆனைவினைதீர்த்தோரடி வானோர்க்கமுதளித்தோரடி
இராஜனசபாடி உன்றனை தானேமணஞ்செய்வாரடி (உ)
அஞ்சனைமைகாத்திரரடி பஞ்சவர்க்குமித்திரரடி
வஞ்சகம்சூதத்தோரடி உன்றனை இன்சொல்லுரைத்தணைப்பாரடி
பக்தபரிபாலரடி சத்துருவுக்குக்காலரடி
நித்தியானந்தலோலரடி உந்தனுடைய சித்தமகிழ்வோரடி (ச)
தங்கவிரமானமேனிசங்கையத்தாபரணபூணி
மங்கைஉன்றனைப்பேணி வருவாரடிஇவ்வேசாரங்கபாணி (ரு)

வேறு.

பறவைகளைநோக்கி மாயனை அழையெனல்

திருத்தாய்தொல்புகழ்மாதவனைவரச் திருந்தாய்செம்போத்தே
மருத்தாய்தொல்புகரிமாதவனைவரத் திருத்தாய்செம்போத்தே (க)
கரையாய்க்காக்கைப்பிள்ளாய் கருமாமுகில்போனிரத்தன்
உரையார்போல்புகழுத்தமனைவரக் கரையாய்க்காப்பிள்ளாய் (உ)
கூவாய்பூங்குயிலேகுளிர் மாரிதடுத்துகந்த
மரவாய்கீண்ட மணிவண்ணனைவரக் கூவாய்ப்பூங்குயிலே (ந)

கொட்டாய்ப்பல்லிக்குட்டி குடமாடியுலகளந்த
மாட்டார்பூங்குழல் மாதலன்வரக் கொட்டாய்ப்பல்லிக்குட்டி (௪)

சொல்லாய்பைங்கிளியே சுடராழிவலனுயர்ந்த
மல்லார்தோள்வட வேங்கடவனைவரச் சொல்லாய்பைங்கிளியே (௫)

கோழிகூவென்னுமால் தோழிநானென்செய்கேன்
ஆழிவண்ணர்வரும்பொழுதாயிற்று கோழிகூவென்னுமால் (௬)

காமர்க்கென்கடவேன் கருமாமுகில்வண்ணர்க்கல்லால்
பூமேலைக்கணைகோத்துப் புகுந்தெய்யக் காமர்க்கென்கடவேன் (௭)

இங்கேபோதுங்கொலோ வினவேனெடுங்கண்களிப்ப
கொங்கார்சோலைக்குடந்தை கிடந்தமால்இங்கேபோதுங்கொலோ ()

இன்னாரென்றறியேன் அன்னே ஆழியொடும்
பொன்னார்சார்ங்க முடையவடிகளை இன்னாரென்றறியேன் (௯)

தொண்டீர்பாடுமினோ சுரும்பார்பொழில்மங்கையர்கோன்
ஒண்டார்வேல்கலியனொலிமாலைகள் தொண்டீர்பாடுமினோ. (௰)

போது-விருத்தம்.

வித்தியருடன்ரதத்தில் எதிர்வரும்போலனைய
பத்திரர்விதையறிந்து சேனையுடனேபின்செல்ல
மெசதவும்பீஷ்மராஜன் உபசரித்தெதிர்வந்தழைக்க
அத்தியந்தப்பிரியத்துடனே அன்புடன்மகிழ்ந்தார்.

சுவாமிவரும் வடிவைக்கண்டு

விதர்ப்பதேசத்தார் வர்ணிப்பது.

இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாராய் வாராய் ஸ்ரீதார்லேஸனவனைய
பாராய் பாராய் மாதே.

அநுபல்லவி.

கோரினபேர்மனக்குறையை தீர்க்கும் நிதியை
வாரிஜமலர்வதனிருக்மணிபதியை (வாராய்)

சரணம்.

நான்முகனைப்பெற்ற
பாலவேதியர்கள்
சாலேபின்னடந்த
நீலமேகவர்ணஸ்ரீ

லீலாமனுஷ்யரிவர்
சேலேயொளித்தோரிவர்
கருணாஸாகாரிவர்
பாலகோபாலரிவர் (வா)

காமனைப்பழிக்க	லாவண்யசுந்தர ரிவர்
சோமப்பிரதுசரணர்	கோபிகாபால ரிவர்
பீமராஜசுதைக்கேத்த	மணவாள ரிவர்
நாமெல்லோரும்மீடேற	நமர்தனில்வந்தா ரிவர் (வா)
தோஷநிவாரண	சாஸ்வதப்ரபு மிவர்
கிலேசவினையைத்தீர்க்கும்	தாஸரட்சக ரிவர்
வாஸவன்மாரிதடுத்த	லோகேச ரிவர்
ப்ரகாசமானவைகுண்ட	வாஸசாரங்கேச ரிவர் (வா)

பொது-விருத்தம்.

ஸ்ரீகரர் அனுப்பிவிக்க சிந்தையில்களிப்புடனே
வேதியர்வரவைப்பார்த்து மா ருக்குமணிதேவிமாரும்
ஏதையாகவாயினிங்கே யெழுந்தருளினீரோவென்று
நீதருமொழியினுளே வாசவர்வந்தாரம்மா.

வேதியர்-ருக்குமணிக்குச்சொல்வது.

இ-ம்-ஆரபி-அகவல்.

திங்கள்முகமுடைய செல்வதியாளே
தென்கையைப்பெற்ற பங்கஜநயனன்
இங்கெழுந்தருளி அரசரைஜெயித்து
மங்கையேயுன்னை மகிழ்வுடனெடுத்து
சங்கையில்லாமல் துவாரகையில்சென்று
மங்களவாத்தியம் கடல்போல்முழங்க
புங்கவர்புகழ மங்கில்யம்சாத்தி
செங்கரம் பிடிப்பேனென்று
சாரங்கருரை செய்தாரம்மா.

பொதுவிருத்தம்.

பைந்தொடி ஸகியவளுஞ் சிந்தையில்களிப்புடனே
சுந்தரிருக்மணிதேவியுடன் ஒருவசனம்சொல்வாள்
சந்திரசேகரர்பிதாவை நாபியினில்பெற்றநேச
விந்தரிதோவந்தாரலங்காரம் நீசெய்துகொள்வாய்

ஸகிருக்மணியை அலங்கரித்துக்கொள்ளச் சொல்வது

இராகம்-பந்துவாரளி-தாளம்-திஸ்ரம்.

பல்லவி.

ஏனம்மா ருக்மணி யம்மா
இந்ததாமஸம் ஏனம்மா

அநுபல்லவி.

தீனசரண்யர் வந்தாரலங்காரம்
நீசெய்துக்கொள்வா யம்மா (ஏனம்)

சரணம்.

சத்து குணசாந்த மூர்த்தி
மெத்தவிஸ்தாரமகங் கீர்த்தி
பக்தராவபேர்க்கு கெதி
உத்தமி பதி (ஏனம்)

தேவகிமகிழும் பாலர்
தேவதேவ ராஜாதிமூவர்
மூவுருவில்முத லுருவான
முகுந்தரொன் னனுகூலர் (ஏனம்)

ராஜராஜர்கள் வணங்குமன்னன்
ப்ரகாசமாகிய முகப்பிரசன்னன்
தாஸர்க்குவாசமான சரண்யன்
சாரங்கேசரான கண்ணன் (ஏனம்)

—:*:—

பிராட்டி-அலங்கரித்துக்கொள்வது.

இ-ம்-நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீங்காரம் செய்துகொண்டாள்
பங்கஜநாபருக்குஎன் றங்கம்புளகத்துடன்

அநுபல்லவி.

எங்குமிகரன்றி விளங்குகின்றபூமாது
பொங்கிமகிழ்வுடனே மங்களஸ்தானம்செய்து (ஸ்ரீங்கார)

சரணம்.

ரத்னபதக்கம் அசைய ஆணிமுத்துடன்
நத்துபுலாக்கு பெசைய
பத்தரைமாத்துத்தங்கொட்டியாணங்கங்கணம்வங்கி
கத்திரிபாவல்நம்மல்ஜம்பஸரம் ஜிமிக்கி(ஸ்ரீங்கா)

மடவரில்சிறந்தவள் சிரசில்
ஜடாநாகம்ருக்கடி துலங்க
கொடியசுரர்களைமயக்க வந்துவுதித்த
வடிவுடையவாசதேவர்க் கோர்வையாக(ஸ்ரீங்கா)

நெத்தியில்திலதஞ் சொலிக்க இடையி
லுத்தமவஸ்திரம் பிரகாசிக்க
மெத்தவிசித்திரமான ரவிக்கைபாஜிபந்துடன்
இத்தரையிலுள்ளபக்த்தர்க்கு ஸேவைகொடுக்க(ஸ்ரீங்கா)

சந்திரவதனந் துலங்க
சந்திரசூரியப்ரபைகட்கு பளபளங்க
செந்தாமரைப்பாதத்திற்சிலம்பு கெலகெலங்க
வந்திருக்கும்ராசரெல்லோரும் மதிமயங்க(ஸ்ரீங்கா)

கெந்தபுனுகுபூசி முல்லைவேர்சூடி
மந்தஅஸமாய்ப் பேசி
இந்திராதிதேவர்கள்பணியும் புண்ணியராசி
செந்தசாரங்கேசர்க்கந்தரங்க ப்ராணேசி(ஸ்ரீங்கா)

விருத்தம்.

செந்திருவுமிந்தவிதம் திருவாபரணங்கள் பூண்டு
அந்தரங்கஸகியுடனே அனேகவாத்தியமுழங்க
அந்தணர்கள்ஸ்திரீகள்முன்னடக்க ராசர்கள்பிரமிக்க
சுந்தரியானகௌரிதேவியை பூஜிக்கவாராள்.

இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ருக்மணி வருகிறாள் பாரி ஸ்ரீ
ருக்மணி வருகிறாள் பாரி

அநுபல்லவி.

பக்குவமுடைய குண நிதானி
மைக்கடலுருவை மனதி லூனி
மிக்கவும்ஸ்வாமிதருஞ்சுகத்தைப்பேணி
சககரஅஸத் ரணி (ருக்மணி)

சரணம்.

சந்திரனைப்பழித்த வதனமும்
செந்தாமரைவிதழ்போலே நயனமும்
அந்தமான மணிமுத்துப்போல தந்தமும்
சிந்தைவருஞ்சிவந்த அதரமும்
கந்தமலர்க்குழலுமலங் காரமும்
சுந்தரலலாடத்தில் திலகமும்
மந்தஅஸ்தமும் மதுரவசனமும்
விந்தையாய்மந்த கமனமும் (ருக்ம)

மந்தசதச்சந்தகமந்தசம்ந்தரி ஜெகதகிருகுமரி
கிடதகணத்ததிங்கண தளங்கு தளங்கு
தகததிங்கண தோம்
பாதசெஞ்செலம்பு செலீர்கெலீரென்ன
காதில்ஜிமிக்கி பளீர்பளீரென்ன
நிறத்ரத்னபதக்கங்கள் மின்ன
நூதனமாம்பலபணிக ளென்ன
மோதிரம்வங்கிகங்கணம் தகதகென்ன
பீதாம்பரமேலே நிகநிகென்ன
மாதவரானவர் மேல்கன்ன
காதல்கொண்டு முகப்ரசன்ன (ருக்ம)

க்ஷீரவாரிநிதியிலு தித்தவள்
அபாரமானசத்தி படைத்தவள்
மாரனைமகிழ்ந்துபெற் றெடுத்தவள்
ரேஜனகன்வேள்விவில் ஜெனித்தவள்
நேரஇராவணனைதிக் கரித்தவள்
வாரஸம்மலரிலே வசித்தவள்
ஆரகடககங்கணங் தரித்தவள்
ஸ்ரீசாரங்கேசனை நினைத்தவள் (ருக்ம)

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-அட தாளம்.

பல்லவி.

ஆஸ்ரீகபாலா குணசீலா
அசுர குல காலா

அநுபல்லவி.

கோமளசுகுமாராஸ்யாமள சுந்தரா (ஆஸ்ரீ)
வேணுகானவிலோலாவிஜய கோபால (ஆஸ்ரீ)
கன்னியர்சேலையொளித்த காமஜனகா (ஆஸ்ரீ)
பன்னகத்தில்படுத்த ஜகன்மோகனா (ஆஸ்ரீ)
ஸாரமிருதுபாஷா சாரங்கராஜா (ஆஸ்ரீ)

இராகம்-அம்ஸத்வனி-அட தாளம்,

பல்லவி.

சந்திரபிம்பவதனி மந்த ஆஸா மிருது வசனி

அநுபல்லவி.

செந்தாமரையிதழ்பவனி கந்தர்ப்பனைபெற்றஸெணனி
பந்தபவவினை மோசனீகருந்தந்தப்ரகாசனி
நந்தமுகுந்தவரைசேரவென்றுகோரி
சிந்தையில்மெத்த மகிழ்ந்துவாராள்பாரீ (சந்)

சரணங்கள்.

தும்புருநாரதர்பாடவும் ரம்பையூர்வசி யாடவும்
உம்பர்சாமரம்போடவும்கெம்பீரத்துடன் கூடவும்
அன்பாய்தசரதர்கள்கொண்டாடவுந்தன்பகினகளோடவும்
ரொம்பபேரிமத்தளங்கள்கோஷித்திடவும் பின்பமாய்வே
ணுவீணைகள்வாசித்திடவும்(சந்திர

இராசராசர்கள்மோகிக்கலோகேஸ்வரி பிரகாசிக்க
வாசவனயன்சேவிக்கசாரங்கேசர்க்கோர்வையென்றுவர்ணிக்க
வாசனப்பொடிகளிறைக்கமாசற்றுபரணந் சொலிக்க
பூசுரர்கள்சதுர்வேதங்களோதிக்கஆசையுடன்கிரிசன்தே
வியைபூஜிக்க(சந்திர)

இ-ம்-அம்சத்வநி-அடதாளம்.

பீமராசகுமாரிசேர்மவதனசுந்தரி
காமசனகனைநினைத்துவருகிறாள்பாரி
ஆனைதேர்சதுரங்கசேனைகள்நெருங்க
வீணைவேணுமதத்தளதாளமிருதங்கள்முழங்க
அன்னம்போல்நடையாள்மின்னலிடையாள்
சந்திரசூரியப்ரபைசொலிக்குந்தனம்பலிக்க
செந்தாமரைபாதத்தில்சிலம்புகள்கெலிக்க
சாரமிருதுபாஷி சாரங்கர்மேல்சந்தோஷி
நீரஜநயனபவனி ஆகியவிர்த்தோஷி

இ-ம்-அம்சத்வனி-அடதாளம்.

சரணம்.

தசரதசுதாதிவ்வியஅம்புச பாதா
சசிவதனசாணகி மகிழ்நிதே நாதா
கருணாஸாகராதிவ்வியகருணாலவ் காரா
பரமபுருஷனேபக்தர்ஹிருதயஞ் சாரா
கனகவஸனஸ்வாமிகாம ஜனனு
தினகரகுலதீபனே திவ்வியமிருது வசனு
மெத்தகிருபா சத்தியஸ்வரூபா
குற்றத்தைக்ஷமித்தருள்செய்யும் ஞானதீபா
வாரிதிசயனஅதி கோரபவதாரணு
நாரதாதிமுநீந்திரவந்திதஸ்ரீமன் நாராயணு
லட்சுமணத்ராஜா பட்சிந்தத்வசித
இக்ஷுவாகுகுலோத்பவனு சாரங்கராஜா

இ-ம்-அம்ஸத்வனி-அடதாளம்.

பல்லவி.

நாராயணனைபஜிமனமே ஸ்ரீமன்
நாராயணனைபஜிமனமே

அநுபல்லவி.

நீரஜகரானிரஷிதாப்ரபோ காரணாானகருணா நிதி
வாரிதியணைசெய்துசந்த்ர திரஉதாரகெம் பீரர்
கோரபவஆணர் சரணர்ககவர் அன்று
ஸாரமிருதசீதளவசனதுரை நாரதாதியர் பஜிக்கும் (நா)

சரணங்கள்.

ஸ்யாசுந்தரவர்ண ரகுதிமூலர்
பூமன்தசரததவ பாலர்
தாமரைநேத்திரகௌ சீலர்
நேமவிரதமுனிவர்க்கபயமீந்த சகபோலர்
மாமதியுள்ளஅயோத்தியாபுரி பாலர்
தேவர்களுக்கனு கூலர் (நா)

உத்தமமானவைகுண்ட வாஸர்
பக்தஜனர்கள்மீதில் விஸ்வாஸர்
நித்தியானந்த சர்வேசர்
மெத்தலாவண்ணியதேக ப்ரகாசர்
சித்திடைகோபியரையகிழ்ந்தாதரவோ டணைத்தார்
மத்தகெசத்தைகாத்தவென் பிராணேசர்
ஸௌமியசாரங்க ராசர் (நா)

இராகம்-அம்ஸத்வனி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஏகாசாதேகோசலநந்தன தயாநிதே
சீதாப்ரியபதேகரிவரதே கருணாசலதே

சனகாதிப்ரம்மஸ்துதி சரணானகாம்பரதவச பூஷணா
வனமுனிபாலிதஸசிவதனு எஜனகஜமாதாவன சுகுணா (ஏ)

அண்டசராசரனுதா தண்டைசிலம்பணிந்தபாதா
அண்டிநோர்க்கருள் நீதா கோதண்டதரகுசலவபிதா (ஏ)

வாரிசகரபஸோமா அபாரமகிமகுணராமா
நீரஸ்ரீபரந்தாமா கார்மேகவர்ணபிர நாமா (ஏ)

தேவதேவமகாராஜாதிறள்விபீஷணப்ராயணேசா
தேவர்க்கமுதீந்தஸர்வலோகேசா சாரங்கேசா (ஏ)

ருக்மணி பூஜிப்பது

இராகம்முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி

ருக்மணி பூஜைசெய்தாள் பாரிகெவுரி தேவியை

சரணம்.

சக்கரைபாலும் பழத்துடனேதேனும்
மிக்கமாதுர்ய மதுவர்க்கி மோதகத்துடன் (ருக்)
கெந்தபுஷ்பாரஞ்சாத்தி சுந்தரானந்தமூர்த்தி
நந்தசுதனைகசர வரந்தாருமென்றுபோத்தி (ருக்)
அட்சதையுடன் தூபதீபங்கொடுத்துநின்று
பட்சிராசகேதனன் இட்சணம்வாவென்று (ருக்)
ஆசையுடனேவந்த நேசத்துடனுகந்து
சாரங்கேசதுரையைச் சேரவேணுமென்றுபணிந்து (ருக்)

ருக்மணி துதிப்பது.

இராகம் எதுகுலகாமபோதி-அட்தாளம்

பல்லவி

சரணம் சரணம் சம்போசங்கரி ஓமகாதேவி
த்ரிபுரஸங்காரர்மகிழும் சுந்தரி
சரணம அம்பிகைசரணம் மிருடாணி ஒஸர்வாணி
சரணம் கிரிஜன சரணம் காத்தியாயனி
சரணம் மேன ஆத்மஜருந்தராணி ஒகாக்ஷாயணி
சரணம்ஒங்காளி நீசிவு
செந்தாமரைநயனரைச் சேரவே வரந்தருவாய்
சிந்தையிரங்கியென்மீதில் தயவாய்
சரணம்பூதட்டிப்ரசதி ஒதயாநிதி
சரணம்சாரங்கர்க்கனுஜ பார்வதி

பொது-விருத்தம்.

இந்தவிதம்பூசைசெய் துகந்தவள்வருகும்போது
அந்தரங்கஸ்கியவளும் வந்தராசாக்கனைச்சொல்லுவாள்

ஸகிஇராசர்களைக்காண்பது.

இரர்கம்-பந்துவராளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வந்தராசர்களை கேளம்மாசுந்தரி
ருக்மணியே உந்தனைநாடி

அநுபல்லவி

மந்தகேமணிமதுர சுந்தரசுபாஷணி
பிந்துவதனிபவபந்த விமோசனி (வந்)

சரணம்

செந்தாமரையிதழ் கேத்திரத்தானே
மந்தகாசு முகத்துகை
உந்தன்முகத்தைப்பார்க் கிறவர்சரா
சந்தனென்றும்பேர்படைத்தவர் இவரம்மா(வந்)

மின்னலிடையாளே அஸ்தினபுரியாளும்
மன்னன்றுரியோதனன் இவரம்மா
இன்னமனேகராசர்கள் இருபுரமும்
கண்சிமிட்டாமலுன்னை பார்க்கிறார்பாரம்மா(வந்)

மாசற்றமுகத்தாளே இவர்அதி
தேஜஸ்ஸான ஜெகதீசரம்மாநீ
பூசிததபுண்ணியத்தால் இதோவந்திருக்கிறார்
வாசுவதேவசாரக்கேசரிவ ரம்மா(வந்)

விருத்தம்.

சகியவளுரைக்கச்சந்தோஷத் துடன்வருகும்போது
அகிலலோகசரண்ணியன் அரிவையர்மகிழ்ந்கெடுத்து
விரகதாபத்தைத்தீர்த்து மெல்லியரையருகில்வைத்து
சகபதிதுவஜரதத்தை சாரதிநடத்தென்றுரே

இதுவுமது

மங்கையுடனேகண்ணன் மகிழ்ந்துகொண்டேகும்போது
அங்கிருந்தரசரெல்லா மவருடன்யெதிர்க்கும்போது
கங்கபத்திரமாராசம் கார்முகம்விடுத்தப்போது
சிங்கத்தைகண்டயானை குலமதுபோலொடுங்கினால்.

ஜராசந்தபிறபிருதிகள்உருக்மனுக்குச்சொல்வது

இராகம்-எமுனு-கல்யாணி-அடதாளம்.

சரணம்

பங்கசநேத்திரருந்தன்தங்கையை கொண்டுபோருர்
என்றங்கேனுதனேடி சொல்ல
சிங்கக்குட்டியைப்போல் சீறியெறிபறந்து
சேனைகளுடன்துரத்தி செல்ல
ஆரடாஎந்தன்கண்மணியே ருக்மணியை
எடுத்துப்போறவனந்த பாலா
பாரடாஎந்தன் பராக்கிரமம்தெரியாமல்
பதைத்துசெய்கிறுய் கொடுப்பாளா?
மடவாரில்சிறந்த துடியிடைவடிவத்திடம்
கன்னியைஇங்கேவிட்டுப் போடா
அடல்செய்துன்னுயிரை அமரில்மடித்திடுவேன்
அதையறிந்துகொள்ளடா மூடா
கத்திகையிலெடுத்து அத்திசெய்வேனென்று
பித்துக்கொண்டவர்களைப் போலே
மந்தபுத்தியுடைய ருக்மியும்வருகிறுள்
நித்தியரனந்தர் தெருமேலே
கொல்லவேண்டாமென்றந்த மெல்லியுரைத்திடவே
நல்லதென்றுஸ்வாமி நினைத்தார்
வல்லியிடைருக்மணியை சமாதானஞ்சொல்லி
ஆதரவோ டணைத்தார்
என்றுமவளுரைக்க விண்டுவாக்யகண்ணன்
பிடித்துகளிப்பெய் தாரே
துண்டரீகபுத்தியுடைய ருக்மியின்
சிகையைவபனம் செய்தாரே
திசைமுகவசுபதி சசிபதிவணங்கும்
மன்னனென்றறியாமல் வந்தான்
சிசுபாலன்அவமானததுடன் வரும்ஜரா
சந்தனுடனே துக்கித்துக் கொண்டிருக்தான்
தெய்வமொருவர்பங்கில்லை ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு
செயமென்றுதைரியஞ் சொன்னுன்

செய்யும்வகைஒன்றுந்தோன்றுமல் சிசுபாலன்
ஊரைப்பார்த்துக்கொண் டோடிச்சென்றான்
உத்தமப்ராதாவாக்கியபலராம ரோடிவந்து
மெத்தப்புத்திசாலியென் றுரைத்தார்
இத்தனைவேலையைநீகற்றுக்கொண் டிருந்தாயே
என்றுபரிகாசமாய்ச் சிரித்தார்
மிக்கவுபசாரமாய்ருக்மி யிடத்தில்வந்து
தக்கபடிக்கேமொழிக் திட்டார்
சர்க்குணமுடையநீவெட்கப்படாதே ஊர்போய்
சேரென்றுகட்டையவிழ்த்து விட்டார்
இராசராசர்களானாலும் விதியைவெல்ல
கூடாதகாணொருவ ராகல
சாரங்கேசன்திருவடியை சிரசாகவே
வகித்துகடவுமென்று ரண்டாலே

பொதுவிருத்தம்.

பத்திரானுதாபித்து ருக்மியையனுப்பிவிட்டு
உத்தமிருக்மணிதேவியுட னொருவசனஞ்சொல்வார்
சித்தத்தில்வைத்திடாமல் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்செய்ததெல்லாம்
மெத்தவும்க்ஷமித்திடவேணு மென்றேவழியுரைசெய்வாரே.

பலபத்திரர்சொல்வது.

—:*:—

இராகம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ஜம்பை.

கேளம்மா ஸ்ரீருக்மணிகேசவர்க்கதிப்ரியமானகண்மணி
பாலசுகுமாரிநவமணியிந்திரன் ப்ரம்மாதிதேவர்சிகாமணி

பீமகுமாரியிப்போதே ருக்மியவன்செய்திருந்ததெல்லாஞ்சூதே
ஸ்யாமளவர்ணகோபாலன்மீதே குற்றமில்லைசௌந்தரிநீகோபியாதே

இராசர்களுக்குசயமபஜயம்வருவ தவமானமில்லைதெய்வசங்கல்பம்
தாசர்மீதிலதிவிஸ்வாசம்சாஸ்வதசாரங்கேசர்க்கிதுசுபாவம்

நகரலங்கரிப்பது.

இராகம்-சாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

பந்துக்கள்கேட்டார் நகர்
அலங்கரித்திட்டார் (பந்து)

சரணம்.

செந்திருவுடன்கூடி இந்துவதனராஜன்
வந்திடும்சேதிதன்னை அந்தமகாசபையில்(பந்)

உத்தமிதேவகியும் பெற்றவசுதேவரும்
புத்திரன்வரவறிந்து மெத்தமகிழ்ந்துசொல்ல(பந்)

சொர்னபந்தலமைத்து வர்ணசேலைவிரித்து
பன்னீர்செலந்தெளித்து நன்றாய்மனம்பூரித்து(பந்)

முத்துசாலர்கள்கட்டி ரத்னகொடுங்கைபூட்டி
விசித்திரகண்ணாடிகட்டி உத்தமத்துவசம்நாட்டி(பந்)

தோரணங்களமைத்து வாரணங்கள்சோடித்து
பூரணகும்பம்வைத்து நேராகவேசேவித்து(பந்)

தும்புருநாரதர்பாட ரம்பைமேனகைபாட
உம்பர்பூமாரிபோட சம்ப்ரமதாய்க்கொண்டாட (பந்)

பேரிமத்தளசங்க தூரிவாத்தியமுழங்க
பாரிலுள்ளசெனங்கள் பூரித்துமனம்பொங்க (பந்)

ஆசையோடுக்கிரசேன ராசன்மனங்களித்து
நேசத்துடனேசாரங் கேசதுரையைப்பார்த்து(பந்)

விருத்தம்.

அந்தரங்கநாயகியாளுட னரண்மனையிற்செல்ல
தந்தையிருவர்களுஞ் சிந்தைமிகமகிழ்வுகொள்ள
அந்தணர்களிருபுரமுமிருந்து சொஸ்திவாசஞ்சொல்ல
சுந்தரியுடன்கல்யாண மண்டபமேரினரே.

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்

பல்லவி.

மாலைதரித்துமனமகிழ்ந்துவரும்கோபாலன்
மகிமையென்னென்றுசொல்வேன்

அநுபல்லவி.

பாலகுமாரராம லீலாமானுஷகண்ணன்
காலசக்ரங்கைக்கொண்ட மூலப்புருஷமன்னன்.

வானவர்களுக்கமுதளித்த அதிகெம்பீரன்
தானவனைவஞ்சித்து மண்ணளந்ததீரன்
தீனவர்ச்சலரான திவ்யமங்களகரன்
தானேயசைந்துவருகிறார் குணாகரன் (மாலை)

குன்றுமெடுத்துமாரி தடுத்தவுதாரத்துடன்
கன்னியர்களைமொய்ப்பித்த கண்பார்வையுடன்
கண்ணாடிபோலிரு கபோலகாந்திகளுடன்
மின்னலைப்ரகாசித்திருக்குந்தேவியுடன். (மாலை)

வஞ்சனைசெய்த முதலைக்காய் சக்கரம்விடுத்தவர்
குஞ்சரத்துக்கு கெருடன்மேல் சேவைகொடுத்தவர்
வஞ்சனிராவணனுக்காக அம்புதொடுத்தவர்
தஞ்சமென்றோரைக்காக்க அரவின்மேல்படுத்தவர். (மாலை)

கதிரவனொளிபோலிருக்கு மண்டபத்தைநாடி
மதுமிருசிதள வசனியுடனேகூடி
வதுவைவாரார்களென்றெல்லோருங்கொண்டாடும்படி
எதிரெதிராய்வந் திருவர்களும்வோடி. (மாலை)

ஆரம்பதக்கமகர கண்டியசைந்திட
சூரியசந்திரப்ரபை சுட்டியுமசொலித்திட
பாரிதென்றுபரமபத மென்றநினைத்திட
சாரங்கதாரிதேவியுடன் ஊஞ்சலில்வசித்திட. (மாலை)

ஊஞ்சல்

இராகம்-பைரவி.

சரணம்.

வச்சிரவைடூரியத்தால் பலகைசேர்த்து
மரகதத்தினால்இழைத்த கால்கள்நாட்டி

உச்சிதரத்னம்பதித்த கொடேங்கைபூட்டி
உகந்துசாரங்கராச ராடிஊஞ்சல்
கண்டசரம்மகரகண்டி பதக்கமின்ன
காதுதோடுகெமலசரம் பளபளென்ன
யெண்டிசையும்புகழ்பாதமதில் செலம்புமின்ன
ஏர்வையுள்ளதேவியுட ஞடிஊஞ்சல்
சங்குசக்கரம்கெதைசாரங்கம் தரித்தநாதன்
மங்கைகோமளவல்லியுடன் மனமகிழ்ந்து
பங்கைஜாசனருக்குப்பிதா ஆடிஊஞ்சல்
பார்புகழுங்குடந்தைவாச ராடிஊஞ்சல்

லாலி

லாலிசாரங்கேசா லாலிசர்வேசா
லாலிகோமளவல்லீசா லாலிசெகதீசா (லாலி)
சத்தியலோகநாதனே பெற்றகிருபாசிந்தோ
பக்தியாய்பணிந்தபேரை காக்குந்தீனபந்தோ (லாலி)
தேவாதிதேவர்ஸ்துதி செய்திரஞ்சம்பாதா
ஸ்ரீபூமிநீளைமனம் மகிழும்சாரங்கநாதா (லாலி)

லாலி.

இராகம்-ஸ்யாமா

லாலிலாலிகோபாலலாலி கோவிந்தலாலி
ஸ்ரீருக்மணிசத்தியபாமர் ரமணர்லாலி (லாலி)
மதிகுலோத்தாரனே மாயாமானுஷவேஷா
கெதிவேறில்லைக்காரும் ஆஸ்ருதசெனபோஷா (லாலி)
ஸ்யாமசுந்தரரங்க ஸரதிந்துவதனு
கோமளசரணு சுந்தரகோபிநந்தனு (லாலி)
இந்திராதிதேவர்க்கதி பதியேசர்வேசா
சந்தகங்குடந்தைநகர் வாசாசாரங்கேசா (லாலி)

லாலி.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி.

மூலமுதல்பொருளே லாலி பாலராய்
ஆலிலையில்துயில்வ லாலி
நீலமேகவர்ண லாலி

காலசக்கரந்தரித்த லாலி (லாலி)

சதுர்முகப்படைத்தாய் லாலி நாரணனே
மதுசூதனனே லாலி
மதிகுலோத்யானே லாலி ஆழியால்
கதிரவனைமறைத்தாய் லாலி (லாலி)

சங்கராதிப தாபஜா என்கவலை
தீர்த்தருளுங்கெருடத்துவஜா
மங்கைகோமளவல்லீசா சங்குசக்கரன்
கெண்டதரித்தசாரங்கராஜா (லாலி)

லாலி-ஸ்ரீராகம்,

பல்லவி.

லாலி லாலி மேகசியாமள லாலி

அநுபல்லவி.

ஏழுமுனிமுன்செய்த தபசுக்காகலட்சுமியை
எழுந்தருளச்செய்துவைத்தோ ன் ஆதி
ப்ரமையுடனபஜித்தபக்தஜனரைக்காக்க
க்ஷாமேவந்து உதித்தோ ன்
கோமளவல்லித்தாயார் வாமாசம்புஜந்தை
மோகமுடனேபிடித்தோ ன்
மாமனுவிரைவிதைத்து காமனைப்பெற் ற ஆதி
பீமபுஜபலத்தோன்கலத்தீதோ ன் லாலி

சரணம்.

மாமணிவயாடகோசலைதன்னுடைய
மனமகிழ்ந்திடஎதித்தோ ன்
பூமன் தெசரதனுக்கறுபதினாயிரம் வருஷம்
சபலஞ்செய்தோ ன்
நேமகனைக்கண்பெற்ற பூமகள்ஜானகி யை
மாமணஞ்செய்துகளித்தோ ன்
வாமனருபியாய் மாபெலிவேள்வியி ல்
பூமிதன்னையளந்தேதான்வளர்ந்தோ ன் லாலி

ஆதியில்விஸ்வாமித்திரர்யாகமதனைரட்சித்து
ஆயுதங்கொண்டவீர ன்

ஜோதியுடன் உதிக்குஞ்சூரியனைக் க
சக்கரமாய்த்தசூர ன்
ஆதிமூலமே எனக்கருள்வாய் என்றுகத்தின
கரியைக்காத்த வெம்பீரன் ஐவர்
நாதனிருந்துமனைதைபோலவழுந்துமேரமபதை
மனங்காத்தஉதாரன் ஒய்யார ன் வாவி

ஸநத்தம்குடந்தையில்வந்து பக்தனைரக்காக்கும்
சுந்தரமுகசீலன் திவ்வி ய
சகுந்தபுஷ்பத்தை நிகர்தந்தபக்தியோடொத்த
பந்தஆஜனலோசன் அமரர் க்
கெந்தவிதமும் வெகுதுன்பம்விளைக்கு ம்
பொல்லாஅசுரர்களுக்குக்காலன் தேவ கி
மைந்தராய்வந்துதித்தநந்தகோபியரி ட
லைதமகிழுங்கோலன் சாரங்கதர ன் லாவி

கல்யாணம்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்திரானனருக்மணி கல்யாணம்கோபாலம்
காதசூதனும்பிருந்தாவன வாஸிங்கேலோலம்

அநுபல்லவி.

இந்திராதிதேவர்பூஜிக்க துந்துமிவாத்தியங்கோஷிக்க
செங்குபுஷ்பம்வருஷிக்க சுந்தரப்பண்புனர்ஜனிக்க சந்தி

சரணம்.

ஸ்ரீவகாரசோபனசரீந்திரரும் மங்கிலிபமகிழ்ந்துசாற்றி
செங்கரம்பிடித்தார் சந்தரானந்தமூர்த்தி
சங்குசக்கராங்கரித்த மங்களாகுணநிதி
எங்கெங்குமஇவர்ப்ராக்ரமதி துங்கமாம்வைகுண்டபதி சந்தி

ஜம்பீகாஷேசூதனைவரீவணம்பமசூதாதிஷிதகரீணைம
பாஇதபலசிம்மமசுவருகாதிவீமை

கமலாட்சிக்கிதரமண கமலாசாணம்
கமலபுஷ்பமிதழ் நயனா கமலதிவ்வியவதனம் சந்தி

உத்தமரூபலாவண்ணியசத்தியபாஜாம்பவதி
மித்தரைவிந்தைஸு தேசுஷ்மீணை லட்சுமிசமேதராய்விளங்கும்
பத்தரையுடனே அஷ்டலட்சுமிசமேதராய்விளங்கும்
நித்தியானந்த ஸ்ரீசார்ங்கேசதுரையைப்பணிந்தேன் சந்தி

இராகம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

கெவுரிகல்யாணம் வைபோகமே

சரணம்.

வசுதேவசுவுபாலஅசுரகுல காலா
சசிலதனருக்மணிசத்தியபாமா லோலா-கெவுரி
ராஜீவதளநேத்ரா ரமணியகாத்ரா
ஸவ்வியஜாதிகிதமிநா திவ்வியசரித்திரராவு
சத்துவகுணதாரா பக்தர்க்கானந்தீரா
உத்தமசாரங்கதாரா மெத்தவும்பாரகெவுரி

நலங்கு.

இராகம்-சங்கராபரணம்:

ஸ்ரீகிருஷ்ணஜெயஜெயா ராதாமனோகரா
காருண்யஸஹரா கருணைசெய் ஸ்ரீ

வந்துகுறளுருவாய் மூவடியாசித்து மீரடியளந்த
செந்தாமரைமலர்பாதத்தில் இந்திரையும்நலங்கிடவே ஸ்ரீ

ஸ்ரீங்காரகெங்கையைப்பெற்ற அங்கஜன்பிதாவானோர்க்கு
மங்கைருக்மணீமகிழ்ந்து செங்கரத்தால் நலங்கிடவே ஸ்ரீ

ஈசனயன்தேவர்களும் வாசவனுக்குபேரன்முதலாய்
பூசித்தனவணங்குஞ் சாரங்கேசர்க்குநலங்கிடவே ஸ்ரீ

சோபத்தியம்

இராகம்-ஆனந்தபைரவி,

வசுதேவபுத்ர வனமாலேசோபித
வைகுண்டநகரில்வசிக்கும் ஸுந்தரிசுகா

பசுதிதிதமிக்ரா பக்சுசனமனு   வஜித
பரமகிருபாநிகே சாரு   வதரா
சசிரவிநேந்த்ரசார்வபௌ   மத்துவ
விஜித்ரவபூஷணசுகிருத   காதரா
திசைமுகன் அமரர்கோ   தேவதைகள்நாரதர்
ஜனகாதிமுனிவர்கள்   ஸ்துதிக்கும்பாத்ராமுகுக்கு
கெசராசனிடரைத்தீர்த்த   சுகுமாரா
வசனமிருதுஸ்ரீதளகோபிகள்   மஞ்ஞகரா
விசயலட்சுமிவசிக்கும்   வேணுஹரா
சிசுபாலனை பவமானஞ்செய்   தெடுத்துந்தாசாரங்கரா

நலங்கு,

இராகம்-மத்தியமாவதி.

வாராய்ருக்மணிதேவி   நேராயென்முகத்தை
பாராய்நலங்கிடபாதத்தை   தாராய்மகிழ்வாக
வஞ்சனைசெய்தபேய்உயிர்   துஞ்சவென்றமாயன்
கஞ்சதளநேத்ரன் கையால்   மஞ்சள்பூசுகிறேன்
மந்தாகிரியைசுமந்திந்திராதியர்க்   கமுர்தம்
விந்தையாயீந்தகையாலே   சந்தனம்பூசுகிறேன்
வலச்சக்கரத்திலாழிதரித்திருக்கும்   வாசுதேவன்
திலதபொட்டிடுகிறேன்   திருநெற்றியில்நேராய்
திம்புசெய்தகாளியபாம்பின்   மீதில்கூடித்தோன்
ஆம்பல்மலர்வாயன்கையால்   தாம்பூலந்தருகிறேன்
வையமுண்டுமிழ்ந்தளந்து   பையரவில்படுத்தோன்
செய்யகடங்கண்ணிலேயென்   கையால்மையிடுகிறேன்
உத்தமபீஷ்மன்பெற்ற   ரத்னமானபெண்ணே
நித்தியானந்தசாரங்கேசன்   சித்தமகிழ்கண்ணே

சோபத்தியம்.

சந்ததம்பீஷ்மகன் சிந்தைமகிழ்ந்திடஉதித்த
சாருசுபாங்கிசாதிந்துவதனி
செந்தாமரைமலரிலுகந்து சாதாவாசஞ்செய்யும்
இந்திரசெசனு லோருமந்தசெதமனி
கந்தர்ப்பதாபத்மீலமூழ்ந்திருக்குமன்னே
கண்ணெடுத்துப்பராக்காம ஜென்னிருக்மணி
யிந்துகுலநந்தனுதயெந்தனுக்கந்தாங்க
நாயகியமிர்தமிருதுமதுரபாஷிணி   முடுகு

தித்திடை துவளநெருஞ்சிலம்பொலிக்க
அஸ்தகடகம்வங்கிமிகப்பிரகாசிக்க
பத்தரைமாத்துதங்கமேனிசோபிக்க
மெத்தையருகில்வாயென்மனம்பூரிக்க

பூச்செண்டு.

இ-ம்-உசேனி-அ:-தாளம்.

பல்லவி.

செண்டெடுத்தாடினரே கோபாலன்
செண்டெடுத்தாடினரே

அநுபல்லவி.

செண்டெடுத்தாடினர் வண்டணிகுழலியர்
கண்டுமகிழ்ந்திடப் புண்டரீகக்கையால் (செண்)

சரணம்.

ஆரஸாந்திருமார்பிற் பிறள
வாரிஜமலர்நயனம் சுழல
தீராகியராஜர்கள் மிரள
கங்கணங் கழல
சோ ஆசித்தகோபியர் கருணடை
கூரையவாரிக்குருந்துமேல் வைத்தவர்
நாரதசாபம்பெற்றதனதாத் மஜர்
கோரமானமருஜென்மத்தை தீர்த்தவா(செண்)

நல்லபீதாம்பரமும் அசைந்தாட
மல்லிகைமுல்லைமாலை ஒன்ருகக்கூட
எல்லாஜெனங்கள்கண்கள் களித்திட
ஸீத்திஜெய மென்றிட
புள்ளாங்குழல்வீணை துத்தி மத்தளம்
சல்லரிநாகசுரம்வாசி கத்திட
நல்லசாதுக்கள் மனமதுமகிழ
மெள்ளமெள்ளஉல்லாசத் துடன்கூட(செ)

சந்திரகுலம்விளங்க வந்தவர்
நந்தர்திருமனையில் வளர்ந்தவர்
சந்தனகமழுங்குழலு டையவர்
கருணாகர ரானவர்

கெந்தம்கொடுத்தகூனி கூனல்நிமிர்த்து
அந்தரங்கமாய் தரித்தணைந்தவர்
பந்தவினையறுத்துடைக்க கரத்திலு
கந்துசங்கம்சக்கரம் சார்ங்கந்தரித்தவா (செ)

பல்லாக்கு.

இ-ட்-உசேனி-அட தாளம்.

பல்லவி.

பார்க்கப்பாக்கியம் செய்தோம்
புஷ்பபல்லாக்கு ஸேவையை
ருக்மணியுடன் கோபாலனை
எடுத்தசென்மம் ஈடேற (பார்)

சரணம்.

தீர்க்கரை நின்ற கடம்பயின்றிட்டு
காளியனுச்சியில் கடம்பயின்றிட்டு
மூர்க்கனமடக்கி திருவடிக்கீழ்
சேர்க்கநினைத்திட்ட சார்ங்கடல்வண்ணனை (பார்)

கண்டஸரம்பதக்கம் பளபளென்ன
குண்டலம்ரெண்டுங்கோடி சூரியனொளிமின்ன
புண்டரீகபாதத்தில் சிலம்புமின்ன
முண்டாசுசிரசிலே நிகநிகென்ன (பார்)

நெற்றியில்வஞ்சன திலகம் ப்ரகாசிக்க
ரத்னத்திலொல்கையில் வங்கியில்சோபிக்க
பக்தஜனங்கள் கண்டு மிகமோகிக்க
உத்தமிக்கேத்தப்ரத் தாவென்றுவர்ணிக்க (பார்)

செந்தாமரைப்பாத்தூளால் கருங்கல்லை
சுந்தரியாய்ச்செய்தோர்க் காருமங்கில்லை
செந்திருவுக்காய்வனைத்தி ரன்னுவில்லை
இந்தஸேவைபோலே யெங்குங்கண்டதில்லை (பார்)

துக்கிநத்தாளதாள வாத்தியங்கள் கோஷிக்க
வித்தியப்ரபந்தத்தை உணர்ந்துசர்தோஷிக்க
நித்தியானக்தர் சகலரையும் போஷிக்க
மெய்தமகிழ்ந்து பத்தியுடன்பேஷிக்க (பார்)

தும்புருநாரதாதியர் கானம்பாட
ரெம்பையூர்வசி மேனகையர்களாட
இன்பமுடன்சாமரம் இருவர்போட
தொம்பைமுழுதும்பல்லாக்குமுன்ன மசைந்திட (பார்)

அளிகள்மலரில்மதுவை பானம்பண்ண
கிளிகள்கேசவனாமம் சொல்வதுபோல்பண்ண
ஒளியுடையகாதில் சோடுமிகமின்ன
தெளிவாகியமனமுடையோர்கள் ஸ்துதிபண்ண (பார்)

தாசஜெனர்க்கருள் செய்யுங்குணசார்
மாசற்றகுடந்தையில் வசிக்குமகாதீர
சோகாசகுணதீகராகிய ஒய்யார
ஆசைக்கிசைந்த ஸ்ரீ சாரங்கதார (பார்)

ஓடம்.

இராகம்-பைரவி

சீரானகுடந்தைதன்னில் வாழும்
செல்வரெங்கள் சாரங்கர்க்கு
கார்மேகவண்ணருக்கு கப்பல்
கனமுடனே நான்பாட
வாணிசரஸ்வதியே
வாக்கில்வந்தருளவேணுமம்மா
பார்புகழுங்கோமளவல்லி
பாதபங்கயங்கள் துணைசெய்யவே

முடுகு,

ஹேமரிஷிதபசுசெய்யச் சாமியுகந்தருளி
ஸ்ரீதேவிதன்னையவர் அழைத்துஉரைசெய்ய
பங்குனிமாதத்தில் உத்திரந்தன்னில
பார்புகழுஞ்சுபதினத்தில் வந்துதயவாக
தேவாதிதேவர்கள் கண்டுகளிகூர
ஜெகம்புகழும்மகாமுனியும் ஆனந்தமீற
அன்புடன்பத்திரியை மடிதனிலேவைத்து
அவரங்கம்புளகித்து பொங்கிமகிழ்ந்திருக்க
நாதனிதைத்தங்க நாயகியும்வாட

போததனைத்தரும்ஸ்ரீநாதனாகந்தருளி
பூரிப்புடன்பூமிதன்னி லெழுந்தருள
அருளஸ்த்திரத்தாலே அடிபலகைசேர்த்து
அஷ்டாக்ஷரத்தாலே ஆணியாய்தைத்து
ஜெயமென்னுங்கொடிமரம் அசையாமல்நட்டு
செப்பமுடனத்வைத்தாலே பாய்விரித்திட்டு
முதலாயிரத்தாலேமேமேலேக்கட்டுகட்டி
நாச்சியார்திருமொழியால் நவரத்தினமிழைத்து
நான்முகன்திருவந்தாதி மண்டபஞ்சோடித்து
ஆச்சரியமென்னுங்கே வாக்ஷதங்கள்வைத்து
நாலுடக்கத்திலும் நாற்காலிபோட்டு
நடுவிலேலலிம்மாசனம்சொப்பனிட்டு
ராமலட்சுமணபரத சத்துருக்கருடனே
சீதையுடனஞ்சநேயர் வாதர்பெருந்தேவி
கோபாலனருகமணி மராகருடன்றேவி
சக்கரபாணிவிஜய வல்லியுடனாக
இத்தனை துரைகளும் இன்பமுடனேறி
இந்திரன்பிரமாதி தேவருடன்கூடி
தும்புருநாரதர் கீதங்கள்பாட
சித்தர்பூமாரியது கொண்டாட
சங்கசக்ரம்கெந்த சார்ங்கம்பிடித்து
ஸர்வாபரணங்கள் மேலேதரித்து
சகலவாத்தியத்துடன் தரணியிலதிகள்
ஹோரிஷிபுத்திரியை விவாகம்புரிந்து
யெல்லோர்க்கும் சமப்ரமாதனமதுசெய்து
மாமணிகொழிக்குங்குதிருக்குடந்தை
கோமளவல்லி கடாக்ஷத்தினாலே
சார்ங்கராஜனென்னும் பேர்கொண்டகப்பல்
பகதஜெனங்களைக்கரை யேற்றவனென்றுநினைத்து
பரமபதந்தனிலிருந்து வந்தையோகப்பல்

திருபதம்,

ஸத்வகுணசீலன் பக்தபரிபாலன்
நித்தியானந்தமேலோலன் யென்சித்தமகிழ்கோலன்
நாதன்ஜுவர்தூதன் மலர்ப்பாதன்
திவ்வியபோதந்தன்னை

இச்சையுடன் உச்சிதமாய் ஏலேலோ
நச்சிதொழும் அச்சுதனுக்கு ஏலேலோ
சாரங்கஜெயம் கோவிந்தா ஏலேலோ
கோமளவல்லி ஜெயம் ஏலேலோ

கோமளவல்லி திருக்கலியாணம்.

இராகம்-காபி.

சரணங்கள்

மேருமலையி னடிவாரத்திலந்த
ஏமரிஷி தவம செய்திருக்க
நாராயணப் பிரவிசிரர் குடக்கையில்
ஏகுவீர்ஸேவைநான் தாரேனென்றார்

ஏகுவிரென்றுரைக்க
ஏவத்தடாகம் தன்னில்
யோகாப்பியாசஞ் செய்தார்
செந்திருவைணுக சயனருரைப்பார்

உரைத்திடக்கேளாய் உத்தமஏமரிஷிக்கு
அன்புள்ளபுதவியாக
கரைக்கடங்காச்செல்வ நகரில்நீபோ
காத்திருப்பாய் வாரேன்கோமளமே

வாரேன்போவென்றி சொன்ன
வானோர்கோன்வார்த்தைகேட்டு
காரார்குழல்மடந்தைபொற்றாமரையில்
கன்னியராய் ஜெனித்தாள்

ஜெனித்தபெண் மணியைக்கண்டு முனியும்
தனக்கிரும்பொருள் கிடைத்ததென்று
மணிக்களிப்புடனே வைத்துவளர்த்திட
மாதுதவஞ்செய்ய ஆரம்பித்தாள்

ஆரம்பித்தவுடனே ஆயனும்
ஸாரத்தியஞ் செய்ய
கீரஜபனர்க்கு பூமாரிபொழிந்து
தேவர்ஸ்துதிக்க

வேர்ஸ்துதிக்க வாத்தியங்கள்கோஷிக்க
மூவர்முதலுருமன்னன்வர
காவெலாமல்முனி நயனங்களால்
ஆனந்தஆஸ்ருபெருகநின்றார்

நின்றவர்பெண்ணைகல்யாணஞ்
செய்துவருவேனென்ன
எண்டிசையும்புகழ் தாரைவாக்க
குன்றெடுத்த கரத்தால்

குன்றெடுத்தகரத்தால் தாரைநீரேத்து
மங்கில்யமசாத்தி மகிழ்ந்தணைத்து
பொன்னுலகமபோலிருக்குப்குடந்தையில்
ஒருநான்கு மங்கையோடுவஸித்திருந்தார்

வசித்திருந்தார்வைதீக விமானத்தில்
விழாகவிசித்திரமாக
சங்கசக்கரமகெதைசாரங்கத்தை
தரித்த

மங்களபூமகள் கோமளவல்லிக்கு
மங்களம்ஸ்ரீசாரங்க தரர்க்கு
மங்களம்வேதமுனி ஏமரிஷிக்கு
மங்களமனிதருக்கு

பல்லவி.

ருக்மணிகல்யாண மதுரைத்தோறும்
கேட்டோரும்துக்கமற்றுஸுகிப்பார்கள்

அநுபல்லவி.

இக்குவலயத்தில்மிகவும்வாழ்ந்து
சக்கரஹஸதரை யடைவார்கள்

சரணம்.

ஸாதுக்கள்ஸங்கத்தைதேடுவார் அவரை
ளோதும்மொழியைக் கொண்டாடுவார் (ருக்)

பக்திரஸமதை வுணணுவார்
மிக்கிமெத்தகைங்கரியம் பண்ணுவார் (ருக்)

பாலகோபாலனை சொல்லுவார் பொல்லா
காலனைகடிந்துசொல்லுவார் (ருக்)

விரைஜைகன்னில் நீராடுவார் மந்தா
முறைசெய்தா சார்யனை கூடுவார் (ருக்)

ஈஷணத்ரயத்தை த்வேஷிப்பார் சாரங்
கேசனைக் கண்டுசந்தோஷிப்பார் (ருக்)

மங்களம்.

பல்லவி.

மங்களம் ஸ்ரீருக்மணீசர்க்கு ஜெகதீசர்க்கு
மங்களம் ஸ்ரீருக்மணீசர்க்கு
மங்களம் தேவகி பாலர்க்கு
மங்களம் வேணுகானலோர்க்கு
மங்களம் ஸ்வஜனபரிபாலர்க்கு
மங்களம் கோபிகாகுதஹலர்க்கு மங்களம்

மாதவ மதுசூதர்க்கு நாதைக்
மந்தரங்கநாதர்க்கு
மேதினிபாரம் தீர்க்க வந்த
ஆதிபூத ஸ்ரீ தார்க்கு மங்களம்

உத்தமத் வாரகா வாஸர்க்கு
பக்தர்க்கந்தரங்க நேசர்க்கு
நித்தியானந்த உல்லாஸர்க்கு நித்தை
கைகொண்ட சாங்கேசர்க்கு மங்களம்

கீர்த்தனம்.

இராகம்-பெலஹரி.

உனையல்லாமல்வேறேகெதி உண்டாசொல்லெனப்பா சார்ங்கராஜா
என்னைவிட்டகலாம லிருந்தருள் செய்யுமெய்யாக சார்ங்கராஜா
வம்பயனிரணியனை ரொம்பகோபித்துக்கொன்ற சார்ங்கராஜா
நம்பினப்ரகலாதனை அன்போடணைத்துக் காத்த சார்ங்கராஜா
பாலத்ரவனுக்கு மேலாம்பதவியீந்த சார்ங்கராஜா

மூலமென்றழைத்த கரிபாலில்வந்துரட்க்ஷித்த சார்ங்கராஜா
ஓதிவைத்தேன் சுதனை ஆதாரவாய்க்குடுத்த சார்ங்கராஜா

கீர்த்தனம்-இராகம்-பூபாளம்.

நந்தாகுமுக்தாஉன்செந்தாமரை பாதத்தை
சிந்தையுருகி பணிந்தேன்
அந்தரங்கத்துடன் தெந்தன்மனந்தனில்
பந்தவினைகளைத் தீரும் சார்ங்கராஜா

மெத்தக்களைத்துநீர் நித்திரைசெய்வது
யெத்தனைபோதாராவமுதா
பத்தவாற்ஸல்லியகுண நிதியாகிய
கோமளவல்லி ஸமேதா சார்

மேதினியானவள் பாரப்ஸகிக்காமல்
தேவர்களுடன்வந்து ஸ்துதிக்க
ப்ரீதியுடன்ஸன்மானித்தவர்களை
ஆதரவுடன்வந்து காக்க சார்

பஞ்சினுமெல்லடி தேவகிமைனர்
கோலஞ்செய்துகஞ்சன் நடக்க
வஞ்சகமாகவே ஆகாசவாணி
கடுஞ்சொல்லாகவே யீதுரைக்க சார்

துஷ்டனேயிவளிட்டயெட்டாவதுகெர்ப்பம்
சட்டமாகவேவுன்னைக்கொல்லும்
மட்டியேநீமடிக்க பின்புதேவர்க
ளிஷ்டமெல்லாமிங்கே செல்லும் சார்

அங்கவன் துணிந்து
தங்கையைவெட்டுவேனென்று முகங்கடுகடுக்க
மங்கையிவள்பெறும் மைந்தர்களை
வஸுதேவர்தருவே னென்றுரைக்க

ஆறுபுத்திரரையும் கோரணுகியகஞ்சன்
கூறுவாளினாலவன் வதைக்க

தீராகுபபலராமனே மாயைரோகணி
கோம்பத்திற் கொண்டுவைக்க (சார்)

சங்கஞ்சக்காம்செதைசாரங்கம்
ஸம்வாபரணத்துடனேவந் துதித்தீர்
உங்கவலேயை தீர்ப்பேனென்று
வஸுதேவர்தேவகிக்குரைத்தீர் (சார்)

முன்னே அதிதிகாஸ்யபாராலருந்து
யெனனே பூஜித்தற்காக
உன்னிதசபிதிக்கனுஜராகவே
வந்தேன்வாமன ரூபராக (சார்)

ஸுதபஸ்ப்ரசநியாகிமுன் சென்மத்தில்
ஸுதனுகவந்தவதரித்தேன்
வஸுதேவதேவகியாகியபோது
நான்மைந்தனுகவவதரித்தேன் (சார்)

இந்தசேவைபோலினிமே லுங்கட்கில்லே
யென்னேயுற்றுகண்ணுல் பாரும்
அந்தத்தில்வைகுந்த போதந்தன்னில்வைப்பேன்
அக்கியானமான யிருள்தீரும் (சார்)

நந்தரேசோதைக்ரசத்தி லென்னேவிட்டு
வாருமென்றுகண்ணனுரைக்க
அந்தக்ஷணத்தில் அனகதுந்துபியும்
மைந்தனேக்கொண்டு நடக்க (சார்)

சோதைபடுக்கைதன்னிலே தன்ஸுதனேவிட்டு
ஞானமாயையையெடுக்க்
சாதுலாகியவசு தேவரும்தேவகி
கையில்தாரிணையை குடுக்க (சார்)

பத்திரையானவள் கத்துங்குரல்கேட்டு
மெத்தம்பயம்தருவித்தாள்
அத்திசொல்லவந்த கஞ்சனிடத்திலே
புத்திரியிதுவென்றுரைத்தாள் (சார்)

பொல்லாதகெஞ்சன்பயநிஸ்டைதன்னை
கல்லிலரைந்திடப்போது
உல்லாசமாக ஆகாசத்தினின்றொரு
சொல்லுரைத்திடுவளப்போது (சார்)

போதையாகியயென்னைக் கொல்லநினைத்தாயே
பாதகனான துர்மூடா
மாதவன்சபனித்துன்னை வதைக்கவேணுமென்று
மறைந்துவளருகிறார்போடா (சார்)

அந்தரத்தில்தேவர்சிந்தைமகிழ்ந்து
பூஜித்ததையெல்லாம் க்ரஹித்து
சுந்தரியானதுர்க்கை தேவியும்
அந்தர்த்தானமானாள் பூரித்து (சார்)

அசரீரிசொன்னதை நிசமென்றுஎண்ணியே
சிசுக்களைஹிம்சைசெய்ததை
வசுதேவகியே மனதில்வையாமல்
க்ருபைசெய்யும் யென்மீதே (சார்)

எந்தெந்தவேளையில் ஏதேதுவந்தாலும்
வந்ததையனுபவிக்கவேணும்
இந்தவுலகத்தில் வாழ்வதெல்லாம்பொய்
யென்றறிந்தால் சுகந்தோணும் (சாரங்)

இங்கேபிறந்திடு மைந்தனைக்கண்டந்த
சோதைமனதில் மகிழ்ந்தாள்
மங்களப்சீராட்டி ஸ்ரீங்காரம்செய்தந்த
பங்கஜநேத்ரரை புகழ்ந்தாள் (சாரங்)

மாதாவைபோல்வந்த பூதனைக்கொன்று
உயர்ந்தபதந்தன்னில் வைத்த
மாதவனேசகடாசுரனை
பாதத்தாலுதைத்து மடிரடித்த (சாரங்)

மோசம்நினைத்தநிருணாவர்த்தன் தேனுகன்
அகபகவக்சனை மடித்து
கேசிபுயோமன் பிரலம்பன் முதலான
அநேகர் உயிரை வதைத்த (சார்)

வெண்ணைக்ஷீரப்புசித்து அன்னையால் கட்டுண்டு
பிருமாதனை முரித்து
உன்னதமாய்வேணுகானம் செய்து
கோபிமன்னியர்களை யண்ணந்து (சார்)

மோசம்செய்கப் ரக்மாவை ப்ரமிக்கடிந்து
பிரகாசமானஸேவை குடுத்து
நேசத்துடனே ஸ்துதித்ததை க்ரஹித்து
வாசவன் கெர்வத்தைத் தீர்த்து (சார்)

ஸாதுவாகிய அக்கூரர்பின்நடந்து
மாதுலனை மடியடித்து
வேதியரிடத்திலே நாலுவேத ஸஸ்த்ரங்கற்று
மாதாபிதா துன்பந் தீர்த்த (சார்)

அக்கிரமியாகிய ருக்மணனை மான
பங்கஞ்செய்து அரசரைஜெயித்து
மைக்குழலான ருக்மணிதேவியை
மணஞ்செய்து மனதுபூரித்த (சார்)

பதினாறுயிரத்தி நூற்றெட்டுமெங்கையருடன்
கூதூஹலமாக வஸித்து
ப்ரஜையுடைய ஸாதனையுங்காற்று
த்ரௌபதிகூந்தல் முடித்தீர் (சார்)

இத்தரையில்சுகம் மித்தைமென்றுசொல்லி
உத்தமர்க்கு அத்துவிதத்தையுரைத்து
அத்தியந்தம ப்ரயவாற்சல்லியத்துடன
பதரிபாஸ்ரமத்துக் கனுப்பிவைத்த (சார்)

சரணமென்றடைக்தத் தரையின்பாரந்தீர்த்து
கருணையுடனே ஆதரித்து

பிரமன்முதலான தேவர்களும் ப்ரமிக்க
பரமபதத்தை யடைந்தீர் (சார்ங்)

பாகவதத்தைக் கேட்டோரும் படித்தோரும்
பகவான்திருவடியை யடைந்து
ஆனந்தஸாகரத்தி லமர்ந்து துலங்கவாள்
சோகமோகங்களை தீருவார் (சார்ங்)

ஆரகேயூரகிரீட குண்டலமணிந்த
பஹுராஜ ராஜனே
காரணராகி ஜெகத்தைபடைத்து
காத்தளிக்குஞ் சாரங்கராஜனே (சார்ங்)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-பௌலஹுரி.

சரணமஹாநுபாவா சரணம்தேவாதிதேவா (சக்கரராஜா)
சரணம்ஜலஜநாபா சரணம்ஜோதிஸ்வரூபா (சக்கரராஜா)
மங்கஹுஸ்தஜோடவாரும் பெந்தன்கவலைதீரும் (சக்கரராஜா)
பங்கமில்லாமல்காரும் வைகுந்தபதவிசேரும் (சக்கரராஜா)
கரவின்சிறந்துணித்து கரிபயத்தைதுடைத்த (சக்கரராஜா)
அரவில்துயின்றமன்னன் வலக்கரத்தில்வசிக்கும் (சக்கரராஜா)
ரொம்பகோபித்துர்வாஸர்பின் சென்றுதெகித்த (சக்கரராஜா)
நம்பிபணிந்த அம்பரிஷராஜனைக்காத்த (சக்கரராஜா)
சூரனுகியபாணன்தோள்கள் விழவடித்த (சக்கரராஜா)
போலரிசுரர்களை பாரில்மடியடித்த (சக்கரராஜா)
ஆயிரங்கிரணத்தோடதி சத்தியோஜொலிக்கும் (சக்கரராஜா)
தீயனுகியசிசுபாலன் சிரந்துணித்த (சக்கரராஜா)
சங்காதிபூஜித ஸ்ரீங்காரசோபித (சக்கரராஜா)
மங்கைவிஜயவல்லிநாதர் வென்மேல்வாதா (சக்கரராஜா)
பொங்குங்குடந்தைதனில் மங்கையுடன்வசிக்கும் (சக்கரராஜா)
மங்களாகாரராய் தினகாருக்குசேவைகொடுத்த (சக்கரராஜா)
சத்துருபிருமுவரை ஒருத்தர்தப்பாமல்கொல்லும் (சக்கரராஜா)
நித்தியாநந்தப்ரபோ ப்ரத்யக்ஷமாய்நில்லும் (சக்கரராஜா)

பெற்றதாய்தந்தையும்நீர் உற்றாரானவரும்நீர் (சக்கராராஜா)
சித்தமகிழ்ந்துசேரும் உத்தமாபதியும்நீர் (சக்கராராஜா)
ஸாதுக்களிடத்தில் ஸதாவசிக்கச்செய்யும் (சக்கராராஜா)
போதஸாகரத்தை கரைகண்டிடச்செய்யும் (சக்கராராஜா)
காராகிரஹமானஸம் ஸாரவினையைத்தீரும் (சக்கராராஜா)
சாரங்கதுரைமலர் திருவடிதனில்சேரும் (சக்கராராஜா)

கீர்த்தனம்,

இராகம்-பூபாளம்.

கோசலாத்மசகோசிக ப்ரய
ஸ்ரீபரதாங்கரச ராகவா
ப்ரகாசமாம்த னுஜவயின தேயத்வஜ
பங்கசரசனேத்பவைவ பவா (தேகிதேகி)

சானகிரமணச்சிரவி னயனு
தீனரக்ஷக ராகவா
தானவமர்ந்தனதரணியுத் தாரு
வானவர்க்கருள்செய் ராகவா (தேகிதேகி)

தாஸசனப்ரய கேசவாவ்வி ய்ய
வாசுதேவஸ்ரீ ராகவா
நீர்ந்தோஷ்மிருதமிருதுபாஷா பெருதா
வேஷாஸ்ரீரெகு ராகவா (தேகிதேகி)

வாரிதிபந்தன தீரவிபீஷணு
அபயப்ரதானகர ராகவா
காரணுகனகாம்பரதாணு
யீராறுநாமம்ஸ்ரீ ராகவா (தேகிதேகி)

உத்தவசிஷ்ரத்னகிரீடம்
பதித்திடவிருந்த ராகவா
அத்தியந்தம்ப்ரயத்தோடித் தரையிலுள்ளோரை
கடாக்ஷித்தருள்செய்யும் ராகவா (தேகிதேகி)

மங்களவனமாலா லங்காரா
கெங்காஜெனகிஸ்ரீ ராகவா
எங்கும்நிகர்த்து பொங்கும்
குடந்தைசாரங்கதாரரான ராகவா (தேகிதேகி)

கீர்த்தனம்-இராகம்-பூபாளம்

பல்லவி.

இரங்கநாயகி ப்ராணேசா
எழுந்திரும் ரெங்கேசா
இரங்கநாயகி நேசா

அநுபல்லவி.

இரங்கநாயகிநேசா யெழுந்திருமிரங்கேசா
பங்கஜலோசனபொங்கரவில்சயனு இரங்கநாயகிப்ராணேசா

சரணம்.

குங்குமதூஸா கோமளஆகாரா
மங்கைசோதைகுமாரமயா மானுஷதரா
ஸ்ரீங்காரஸ்ரீதரஸ்ரீபூமி மனோஹரா
சங்குபவஹரசந்த்ரபுஷ்க்கானு தீரா(இர)

காமசெனகதீராகௌதுவ மணிஹாரா
மாமகம்ஸஸம்ஹாரா மதிகுலோத்தாரா
மாமவஹிரதயாதாரா மாருதப்ரயகாரா
ராமாவதாராரெகுநாதா குணபாரா(இர)

உத்தமாநாரதாதிஹித்த காரணுதி
மத்தளதாளாதிவய்த்துச் செய்கிறுர்ஸ்துதி
பக்தசெனர்க்கேகெதி ஆனபரஞ்சோதி
உத்தமபாண்டவஸாரதீ ஓகோதயாநிதி(இர)

வயினதேயத்வசா வாசுவானுசா
வசுதேவஆத்மசா வாசுதேவஅதிதேஜா
கேசவாஜெகதீசா கெம்பீராமிர்துபாஷா
சாஸ்வதபதவாஸா சாரங்கராசா(இர)

இராகம் - பூபாளம்.

பல்லவி.

எழுந்திரும் ஸ்ரீராசகோபாலா
சுந்தரகபோலா
எழுந்திரும்ஸ்ரீராசகோபாலா

அநுபல்லவி

செழுந்தண்சோலை செண்பகாரண்ணியா
செங்கமலவல்லிநேசா

சரணம்.

கோபிகாசுகுமாரா கோபீசென மனோகரா
கோபிகுசக்ரஹணகரா கோபஸ்ரீ ராசா
கோபிகாம்ப்ராணுதாரா கோப்ராளய தீரா
கோபாலவேஷத ராகோசுலோத் தாரா (எ)

வேணுகானமுகப்ரஸன்னவிரிஞ்ச னரன்பூஜிதமன்னு
காணூரமல்லமர்ந்தன த்வாரகைகண்ணு
தீனஜெனஸம்ரக்ஷணு திருப்பதிவெங்கட்ரமணு
வானவர்பணிசரணுவந்தே சுகுணு (எ)

வாணியிந்திராணீருந்தசாணி வாசாவன்குபேரன்தேவரும்
பாணிலுபகாரத்துடனேபணிந்து ஸ்துதிக்கிருள்
பானுவுமுதயமாகி பாதசேவைசெய்யநிற்கிருள்
ஆணிச்செம்பொனொளிதிகழ ஆனந்தத்துடன் (எ)

கெங்கைகாவேரிதீர்ததமுதல் மங்கையரெல்லோருங்கூடி
பங்கஜமலர்வதனசேவை காணநிற்கிறூர்
சங்கையில்லாததிருவாபரணமணிந்து கையில்
செங்கமலவல்லிகண்ணடி கொண்டுநிற்கிருள் (எ)

கேசவா சர்வலோகேசா சாஸ்வதவைகுண்டவாசா
மாசற்றமுகவுல்லாசா தாசர்மேல் நேசா
தோஷாகிதனென்றும் கட்டியங்கூறிநயம்பேசு
வாசனைகெந்தம்கோபியர்கள்பூச சாரங்கேசா (எ)

கீர்த்தனம்-இராகம்-காம்போதி

பல்லவி.

வாருங்கோளடிசேவிக்க

அநுபல்லவி.

வாருங்கோடிசேவிக்க என் ஆராவமுதனை
கோரபவவினைகள்! தீர்க்கும்தயாநிதியை (வாரு)

சரணம்.

நாராயணநித்தியரை போயிரங்களாலே
பாராயணஞ்செய்தாலெமனூரிலே அண்டவேஅண்டான் (வா)
பாலரூபந்தரித்து ஓராலிலையில்படுத்து
கால்விரல்வாயில்வைத்த நீலவர்ணத்துரையே (வா)
பிரம்மாமைநாவில்வெற்றி கம்மல்கலக்கமற்று
தர்ம்மத்துபதேசித்த நிர்மலஸ்வரூபத்தை (வா)
ஸத்துவகுணத்தோட்பரி சுந்தராகவிளங்கும்
சத்தியவராதராஜரோ அஸ்தத்திலுதித்தோரை (வா)
சிந்தைமகிழ்ந்துதேவர் அமுர்தங்கடையும்போது
மந்தரகிரியைச்சுமந்த கூர்மரூபரை (வா)
மேதினிதன்னைரசாதலத்தி லொளித்தபொல்லா
பாதகனைவதைத்த ஆதிவராகர்தன்னை (வா)
அன்புள்ளப்ரகலாதரை கொம்பயிம்சித்தபோது
கம்பத்திலுதித்திரண்ணியனை கிழித்தசிம்பத்தை (வா)
நேமத்துடன்பூசித்த அதிதிமைந்தராய்வந்து
பூமிதன்னையாசித்த வாமனமூர்த்திதன்னை (வா)
பெற்றபிதாவைக்கொன்ற குற்றம்மனதில்வைத்து
க்ஷத்திரியரைவதைத்த நித்தியானந்தப்ரபுவே (வா)
தெசாதகுமாரரை தேவர்க்கனுகூலரை
சசிவதனஜானகிக்கிசையும் ப்ராணேசரை (வா)
ராசாசர்கள்தினம்பூசித் தடிவணங்க
சிம்மாசனத்திலிருந்த கோசலாதிபதியை (வா)
நலமுள்ளவசுதேவர் குலமைந்தராயுதித்த
ஹலமுஸலங்கைகொண்டபல ராமாவதாரரை (வா)
உத்தமதேவகிபுத்திரரா யுதித்த
அர்த்தநிசியில்கோகுலத்தில் ப்ரவேசித்தோரை (வா)
அன்னையசோதைமின்னே சின்னபாதத்தால்நடித்
துன்னதமாய்வெண்ணைபோல் புசித்தபெண்கண்மணியை (வா)

துஷ்டகலிராஜன்தோட் கொட்டந்தனையடக்கி
இஷ்டதொண்டரைக்காத்த அஷ்டலெட்சுமிபதியே (வா)
கோமளவல்லி உன்னிதவசனத்தால்
நன்றாய்மனதிரங்க மன்னர்க்குரைத்திடுவள் (வா)
நீரில்குமிழிபோல் பேரில்லாதழியுந்தேகம்
சரமென்றுநம்பிஸமஸ்தர'ந்திரி வலையாமல் (வா)
முன்னை ஆரார்சேவித்து தன்னியராரார்களென்றால்
உன்பக்தர்களாயின்னாரென்று சொல்லுகிறேன் (வா)
சாரந்தெளிந்தப்ரகலாதர் பராசரர்வியாசர்
நாரதர்ஜனகாதிசேவித்து சுகம்பெற்றார் (வா)
உத்தமருக்மாங்கத இவர்பத்தினி தர்மாங்கதர்
உத்தானபாதாமைந்தர் அகத்தில்தியானிக்கும்ப்ரவி (வா)
கல்மஷமத்தகுகர் ப்ரம்மாவாகியசுகர்
தர்ம்மபுத்ராதிபீஷ்மர் சரணமடைந்தபாத (வா)
அம்பரீவஷர்வசிஷ்டர்பெலிர் விபீஷணரனுமார்
அன்போட்டிபணிந்துதுன்பம் வினையையொழிந்தார் (வா)
ஏமரிஷிப்ரஸன்னன் கோமளவல்லிமன்னன்
தாமேகராய்விளங்கும் சுவாமிசாரங்கராஜா (வா)

காவேரி-கீர்த்தனம்-இராகம்-காபி
கும்மி.

கீர்த்திமிகுந்த விக்கிரமவருஷத்தில்
பார்த்தபேரெல்லாம் அதிசயிக்க
கார்த்திகைமாசம்ஆதிஜெகன்மூர்த்தி விஸ்வாசம்பெறவென்று
அன்னம்போலேமின்னலிடை கன்னல்மொழிவுன்னிதமாய்
தன்னிகரொன்று மில்லாதுமாதுநல்ல
சின்னமலர்குழலா ளிப்போது (க)

நல்லதினஞ்சுக்ர வாரந்தன்னிலவ
ளுல்லாசமாக அசைந்துக்கொண்டு
பல்லபாணிஸல்லாபமாக நீலவேணிவாசங்கள்வீச
சொல்லரியவல்லமையோ டெல்லவர்க்கும்நன்மைதர
முல்லைவாய்முறுவல் செய்துக்கொண்டுநம்மிட
செல்வனைக்காண வேணுமென்று (உ)

ஊரிலுள்ளசனங்கள் திகைத்துசுவாமி
வாரிபாதந்தனை நினைத்து

நீரையெதிர்த்துமரம் வெட்டிகேரேயிணைத்தணைபோட
வாராள்வெகுசீராகவே ஆராவமுதனைக்காண
ஸய்யமலையில்புரந்த மங்கையிந்த
வையகத்தார்பாபம் போக்கவிங்கே (ரு)

கெங்கையமுனை சரஸ்வதிக்குமேலாம்
மங்கையிவளென்று பேர்வகித்து
பங்கஜபாதன்மடிதன்னி லங்கமதாகபடுத்திட
பாக்கியம்பெற்றசிலாக்கியவதி போக்கியமானவாக்கியத்துடன்
வேதாவிடத்தில் வாதிட்டகன்னி
அவர்போதித்த வாக்கியத்துட்பட்டகன்னி
தாஷ்டீகமாக யிரைந்துகொண்டுபல
வீட்டினுள்ளேயும் நுழைத்துக்கொண்டு
நாட்டியம்போலேஜெகந்தன்னை யாட்டுந்திருமாலைகாணவாருள்
கேட்டெல்லோருங்கூட்டங்கூடி வாட்டமதா
யோட்டங்கொள்ளஹிந்துராஜனுக் கந்தரங்கநேசி
எங்கள்சொந்தசாரங் கேசர்மேல்விஸ்வாசி. (சு)

இராகம்-பந்துவராளி

பல்லவி.

கரைக்கடங்காமல் வந்தால்
அரைக்கால்நாழி தரியோம்
காவேரித்தாயே க்ருபைசெய்வாய்

அநுபல்லவி.

வரைக்குள்ளுதித்தபாவே திரைக்கடலேழும்போலே
இரைச்சலுடன்மென்மேலே துரைச்சித்தமாய்தொக்காலே (கரை)

சரணம்.

அரக்கன்தம்பிமேலுமந்து யிரக்கமாயரசீந்து
திருக்குடந்தையில்மந்து மனம்மகிழ்ந்து
அருக்கனிதயம்போலுகந்து அரவின்மீதிலிசைந்து
இருக்கும்பிரபுவையறிந்து பெருக்கமுடனேவந்து-கரை

பாட்டோடந்தண்மாலை சூட்டுங்குடந்தையென்னும்
நாட்டுக்கதிபதி விராட்டு
கோட்டும்விலக்குணதோணி காட்டுஞ்சாரங்கேசரைக்காண
ரோட்டுமீதிலேயேறி பேட்டிமையாகநீ-கரை

கீர்த்தனம்-இராகம்-அடதாளம்

பல்லவி.

வேகமாய்காவேரிதனையே நீவேகமாய்வா

அநுபல்லவி.

சாகசராசரைச் சேரவேகமாய்நீவா (வேக)

சரணம்.

நாட்டிலுள்ளோருனைக்காணுமல் தவிப்பதைப்பாராய்
சூட்டியபூமாலையசைய வந்துசேவைதாராய் (வேக)

விந்தனைத்தாமெண்டுரைத் தகஸ்தியர்பாரியேதாயே
அந்தமாம்லோபாமுத்ரை யென்னுமொய்யாரியே (வேக)

கமலநயனரைக்கண்டு கெங்கைக்குமேலென்று
அமலமானவன்வாங்கி வந்தாம்நீபண்டு (வேக)

ரெங்கராசருக்கு மாலையாகியதாயேநீ
பொங்கியலையினுடை யுடனேவருவாயே (வேக)

அங்யரவாசினியாய் முன்னொளித்ததைபோலே
வந்துமறந்தாயே ஞானமன்றினிமேலே (வேக)

வாரிதிராசன்முதுகிடம் குடுத்ததைப்பாராய்ஸ்ரீ
சாரங்கராசனுஞ்ஞை தப்பாமலேவாராய் (வேக)

ஏலப்பாட்டு.

ஸய்யந்தன்னிற் பிறந்தவளே-இந்த
வையகத்தார்பாபம்தீர்ப்பவளே
துய்யமதி முகத்தாளே-தயை
செய்யவேணும் மின்னிடையாளே

தொரு சு.

உன்னிடவரவுபார்த்தேசென மிருக்கு
என்னயோசனைபண்ணுகிறு யிதற்கு
நன்ருகவேநட்டநாத்துவாடி யிருக்கு
இன்னம்வராமலேயிருந்திடிவ தற்கு
தன்னிகரில்லாளேமனம்கல்லா வுனக்கு
பன்னகத்தில்படுத்தசாரங் கர்க்கு
நன்ருகவுன்மீதில்தய விருக்கு

திருபதம்

வாராய்கலிதீராய்
க்ருபைபாராய்சுபம்கோராய்தாயே
அன்னையேயென்னை
ஆதரித்தணைப்பாயே

சரணங்கள்.

பட்டுக்கும்இடதுதளவாராய்
நெட்டனையாய்மாலைபொள
மட்டற்றதேவர்கள்திரளாய்ஸ்துதிக்க
கட்டிப்பட்டம்மின்னக்கண்சுழல்

தொரு சு.

எங்கும்நிகர்த்தலோபமுத்ரை மகிழ்ந்து
சங்கயத்தாபரணங்க ளணிந்து
ரெங்கராசன்திருவடியை நினைந்து
பொங்கியலைனுரையுடனுகவே யசைந்து
தங்கமரமான நல்லாடை யணிந்து
ஸ்ரீங்காரமான திருக்குடந்தையில் வந்து
மங்களவாத்தியமுழங்கிட வுகந்து
இந்திந்தஸ்தலத்துக்கீடில்லை யென்றறிந்து
மங்கைகோமளவல்லியமுகனைப் பணிந்து
மங்களமான திருவழுந்தூரில் வந்து
துங்கமாம்அற்பிசியில்ஸ்நானஞ் செய்தோர்க்கு
பங்கமில்லாமலேபலம்தனை யீந்து
சங்கமுகத்திலேருத்ராசனை சேர்ந்து
அங்கம்புளகிதத்துடனே யிருந்து
கெங்கைக்குத்தான் மேலாகவே யிருந்து
அங்கவள்தன்னிடம்வரவே மகிழ்ந்து

திருபதம்.

சசனைகள் வெகுநேசமாய்
சாரங்கேசனைக் கண்டாய்
அமுதுண்டாய் சுகம்கொண்டாய்
வந்துநீண்டாய் கார்க்க

இராகம்-கேதாரகௌளம்

பல்லவி.

கார்மேகவண்ணன் பனிபோர்வை
சேவையைக்காண
கண்கள்ரெண்டும் பெறுமோமனமே

அநுபல்லவி.

சீர்மிகுந்திடுந்திருக்குடந்தை தன்னில்வசிக்கும்
ஏர்வையானகோமளவல்லி தனையணைக்கும் (கார்)

சரணம்.

பக்தர்களைரக்ஷிக்கும் பரிவானபார்வைகளு ம்
பத்மமலர்முக ஓய்யாரமு ம்
மெத்தமகிழ்வுடன் ஸவுமித்திரிசீதையுட ன்
வனத்தில்ப்ரவேசித்த கெம்பீரமு ம்
அத்யந்தம்ப்ரயத்துடன் கோபியரையணைத் த
அஸ்தபுஜத்துட னுதாரமு ம்
உத்தமதிருமழிசைப் பிரான்கவிக்குக ந்
தெழுந்திருக்கப்போன தீரமு ம்
ரத்னகிரீடகுண்டல தாரியாகமேலு ம்
சத்வகுணசம்பன்னராம் நீலமலைபோலு ம்
நித்தியஸ்வயம்ப்ரகாசர்மார்பில் முப்புரிநூலு ம்
சித்தியடைந்தவர்கள் முனம்விட்டகலாமலு ம்(கார்)

அந்தரங்கத்துடனே வந்துமோகினியா ய்
தேவற்கமுதளித்த விஸ்வாசமு ம்
இந்துபானுநயனர் பந்தவினைவிமோசன ர்
கந்தர்ப்பதிரூப ப்ராகாசமு ம்

நந்தர்சுதனுகவளர்ந்து முகுந்தர்க் கு
வந்துசேலைதந்த உல்லாசமு ம்
குந்ததெந்த அதரகாந்தியுடன்சகஸ்த் ர
குந்தளமுகமந்தஹாசமு ம்
சிந்தையிருகிப்பணிந்த பாதனையணைத்தா ர்
கெந்தங்குடுத்தகூனி கூனல்களைநிமிர்த்தா ந்
குந்திசுதர்களையெந்தவிதத்தாலும்காத்தா ர்
சொந்தசாரங்கேசரா வின்மீதில்படுத்தா ங்

ஆசிரியவிருத்தம்.

அருமாகடல்பெருமான் திருவருள்பெற்று
 செருபுலியூரில் வாழுமமுதே
அருவினைகளடராமல் அக்கியானம்போக்கி
 யெனக்காழிசங்கமளித்தவமுதே
இருவிபூதிக்கிவுடைய வராயிருக்கும்
 எதிராஜன்கு அருள்பெற்றவமுதே
இருகரங்குவித்தும்முடைய யிணையடியைத்தொழுகின்றேன்
 எனையாள்கொண்டுகெக்கவமுதே.

வாழித்திருநாமம்.

அரும்பொருளை விவரித்துரைக்குமவர் வாழியே
ஆண்டாள் திருவம்சத்தி லவதரித்தோர் வாழியே
பெரும்புதூர்மாமுனிக்கு ப்ரயமுடையோர் வாழியே
பெரியநம்பிகுமாரத்தி பின்போனவர் வாழியே
திரும்பிவாரா திருக்கும்வழி தெரிவித்தோர் வாழியே
திருட்பச்சைவாரணந் திகழவந்தோர் வாழியே
கரும்பினியமொழியுரைக்குங் கருணையுள்ளோர் வாழியே
கண்ணனைத்தொழும்புலியூரண்ணன்மிக வாழியே

முற்றிற்று.

சந்திரான ருக்மணிகல்யாண கோபாலமென்பதற்கு

அடுத்தபடி சொல்லவேண்டியது

கீர்த்தனம்-பல்லவி.

ஆனந்தமான மாய்த்துதேநம்மிட
தீனசரண்யனேக்காண வாய்த்துதே

அநுபல்லவி.

வானவர்கோனை மங்கையோடே
காணப்பெற்றுதே (ஆன)

சரணம்.

வானவர்கள்மலர்வருஷித்தார் ரம்பை
மேனகைசந்தோஷித்தார்
நானுவிதவாத்தியங்கள் மிகபகஷித்தார் (ஆன)

சந்தோஷமாய்கொக்கர் வந்திட்டார்-வேத
மந்திரமுரைத்தோமம் வளர்த்திட்டார்
இந்திரைமுகுந்தனே மணவரையில்வைத்திட்டார் (ஆன)

குண்டினபுரத்தான் ப்ரீதியாலே-பாகு
கண்டிகனிபால்போல் மொழியாளே
அண்டர்பிரானுக்கானந்தமா மீந்தன்கைமேலே (ஆன)

மங்கைருக்மணியை கைபற்றினர்-திரு
மங்கிலியம்மகிழ்ந்து சாற்றினர்
செங்கையினல்பொரிசொரிந் தக்கினியைசுற்றினர் (ஆன)

கேதவினையகற்றும் பாதத்தை-திவ்விய
போதாசுகமளிக்கும் பாதத்தைஅம்மி
மீதில்வைத்தார் மலர்ப்பாதத்தை (ஆன)

வித்தியர்களாசீர் வதிக்கவும்-நாரதர்
மெத்தமகிழ்ந்து கீர்த்திக்கவும்
உத்தமவாணிகெவுரி முத்தார்த்திசுற்றவும் (ஆன)

கோரசம்சாரஜெலதி தாண்டினேம்-நேரே
ஸாதுஜெனர்பாதத்தை யண்டினேம்
சாரங்காரசதுரை வாரிசபதம்வேண்டினேம் (ஆன)

(சோபனமே)

பங்கஜநெகாளநயனு கெங்காஜெனகசாணு
திங்களைநிந்திக்கும்வதனு பொங்காவில்சாணு
மங்களசுசரீத்திரா சங்கரஜஸ்துதிபாகார
மங்கைதேவகிபுத்ரா எங்கும்புகழும்பாண்டவமித்ரா
மாரன்மோகிக்கும்கேஜா தீராகெருடத்வஜா
சாணுசம்பகைநாஸா சாரங்கதுரைராஜா
மாலைதரித்து மணமகிழ்ந்துவரும்
கோபாலனென்னும் கீர்த்தனத்துக்கு

அடுத்தது.

பல்லவி.

ஸ்ரீங்காரித்தனளே தேவகிபங்கஜாக்ஷனுக்கு

அநுபல்லவி.

சங்கர அஜசுர கெணங்கள்மோகிக்க
சங்கையற்றபூஷங்கள் விதவிதமாய்-ஸ்ரீங்

சரணம்.

ரத்னகிரீட மலங்கரித்தாள்-திரு
நெற்றியில்திலக மலங்கரித்தாள்
முத்தாரம்பதக்க மலங்கரித்தாள்மோதிரம்
அஸ்தகடகமலங்கரித்தாள் கிருஷ்ணனுக்கு (ஸ்ரீங்)
காதில்குண்டல மலங்கரித்தாள்-திவ்ய
பீதாம்பரத்தை யலங்கரித்தாள்
நீதத்தரனூல்மாலை யலங்கரித்தாள்-தாமரை
பாதத்தில்சிலம்பலங்கரித்தாள் கிருஷ்ணனுக்கு (ஸ்ரீங்)
மல்லிகைமுல்லைபலங்கரித்தாள் ஜவ்வாது
வில்லைபுனுகலங்கரித்தாள்
புல்லாங்குழலலங்கரித்தாள் நயனத்தில்
நல்லாஞ்சன மலங்கரித்தயிக்ருஷ்ணனுக்கு (ஸ்ரீங்)
திட்டமாய்த்திரு நம்மலங்கரித்தாள்-நயனத்தில்
பட்டங்துரா யலங்கரித்தாள்
சட்டமாய்ஸரப்பளி யலங்கரித்தாள்-கன்னத்தில்
த்ருஷ்டிபோட்டலங்கரித்தாள் க்ருஷ்ணனுக்கு (ஸ்ரீங்)
காஸர்ஹிருதயவாஸனுக்கு அழிவற்ற
சாஸ்வதபதவாஸனுக்கு
தோஷாகிதசாரங்கேசனுக்கோபிய
நாசித்தணைவும்ப்ராணேசனுக்கு க்ருஷ்ணனுக்கு (ஸ்ரீங்.

உருக்குமணிகலியாணம் முற்றிற்று.